

S podzimem
přichází nové
Srdce s láskou darované!

8 Nekoukej
a tvoř

14 Laskavost
není slabost

16 Srdce ve
sněmovně

Odstartoval 9. ročník Srdce s láskou darovaného!

Přidáte se k účastníkům z ČR i zahraničí také vy?

Už na 40 000 zapojených a 1700 projektů.

Podrobné informace o všech ročnících projektu Srdce s láskou darované najdete na www.srdceslaskou.cz včetně galerie všech soutěžních prací.

Srdce s láskou darované je také na Facebooku!

www.srdceslaskou.cz

Život je nádherný v každém věku

Z obsahu

6 EPIŠTOLY / Od koumavého mravence ke Kouzelné školce	32 HUDBA A DĚTI / Hudba jako kouzelnice i věrná přítelkyně
8 ROZHOVOR / Michal Nesvadba: Nekoukej a tvoř	34 ROZHOVOR / Jana Šrejma Kačírková:
„Rodina? To je pro mě všechno“
13 PŘEDSTAVUJEME / Mattel: věrný partner celostátního
projektu Srdce s láskou darované	38 ZAOSTŘENO / Projekt Senioři v krajích projel cílovou
páskou se vztyčenou hlavou
14 ROZHOVOR / Lenka Helena Koenigsmark: Laskavost
není slabost	42 OBRÁZKY / Mirek Zámečník:
Je radost potkávat čisté férové duše
16 REFLEXE / Srdce s láskou darované je nejlepší projekt,
odhlasovali ve sněmovně děti i dospělí	47 NAPSALI NÁM / TEPfactor prověděl, že dokážeme
držet při sobě
21 SRDCE S LÁSKOU DAROVANÉ 2022/2023
9 důvodů, proč vstoupit do 9. ročníku
Pravidla, odměny, porota a vše, co potřebujete vědět	49 FINANČNÍ GRAMOTNOST / Ořezávání výdajů bolí,
ale i zoceluje

Vydavatel:

ANTECOM s.r.o., Blatenská 2166/7, 148 00 Praha 4
IČ: 2836 2926, produkce@antecom.cz, www.antecom.cz

Redakční servis: +420 602 313 176

Šéfredaktorka: PhDr. Jana Jenšíková, jednatelka společnosti ANTECOM,
vydavatelství časopisů TRADE NEWS a AGE

Redakce: Mgr. Miloslav Jenšík, PhDr. Věra Vortelová, Ing. Martina Hošková,
Mgr. Štěpánka Kotrbová, Ing. Mgr. Daniel Libertin

Grafická úprava: Hana Melčová

Produkce: Mgr. Marek Jenšík

Vydání: podzim 2022

MK ČR E 20841 / ISSN 1805-5524

Za obsah inzerce zodpovídá inzerent.

Žádné části textu nebo fotografií nesmí být používány,
kopírovány nebo jinak šířeny v jakékoliv formě

či jakýmkoliv způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

Rodina 9. ročníku celostátního projektu Srdce s láskou darované

Záštita

POSLEANEKÁ
SNĚMOVNA
PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

Patron

Hlavní partner

MINISTERSTVO PRÁCE
A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

Partneři
a
podporovatelé

Krajánek
ve Srdci

NOTASHEEP

VAMBERK

Irena Chříbková
www.auditeorganum.cz

centropen

PERFORMIA

agilab
GROUP

Soutěž vyhlašuje a pořádá

ANTECOM

Významní partneři:

LUXOR

AV MEDIA
Samostatné obrazy

RENE

AMOS
VISION

TEP factor
team adventures

mailstep

SYMFONICKÝ
ORCHESTR
HL. M. PRAHY
fok

Mediální partner

age.

Foto: Shutterstock

0 dalším začátku

Zvoní redakční mobil. Volá nějaká paní, kde by se dalo koupit srdíčko, které děti v červnu dostávaly ve sněmovně na setkání Srdce s láskou darovaného.

Postupně se dozvídám, že je to prababička Lukáška, chlapce na vozíčku, pro kterého v loňském ročníku tvořily projekt děti ze Základní školy Čs. armády ve Frýdku-Místku. Pro něj a pro Anabelku. I když na rozdíl od nich sám ve sněmovně nebyl, přivezly mu spoustu vyprávění a mimo jiné i stejné srdíčko jako dostaly samy.

„Nosil ho na krku a opatroval jako oko v hlavě, až mu nedávno upadlo – a ulomilo se očko. Běhala jsem všude možné, jestli by to někdo nedokázal spravit, protože on je z toho fakt nešťastný. Nevíte, kde bych mu ho mohla koupit?“ A tak posíláme Lukáškově na Moravu nové srdíčko, bude ve správných rukou. Samozřejmě s přáním, aby se mu dařilo co nejlépe.

Jeho prababičce za ten telefonát moc děkuji. Stejně jako vám všem, kteří jste nám volali a psali v minulých týdnech, kdy už vyhlásíme nový ročník Srdce s láskou darovaného. Že už to máte s dětmi rozmyšleno, naplánováno – a po-

malu se do toho chcete pustit. A my jsme mlčeli, protože... Protože nás v létě opustil hlavní parták, který uvedl, že mu bylo ctí, ale pokračovat dál nebude. I tak mu za uplynulý ročník děkujeme.

V první chvíli jsme si mysleli, že to sami vzdáme, ale naštěstí se nám podařilo shromáždit podporu dalších srdcařů, někteří se k nám připojili nově. Společně nenecháme Srdce padnout. Asi to sice bude tentokrát tak trochu adrenalinová jízda, určitě však nakonec dobře dopadne a přinese spoustu radosti. A o to nám všem přejde! Takže – nastupovat, 9. ročník Srdce s láskou darovaného už jede i k vám!

Jana Jenšíková

*Jana Jenšíková,
jednatelka
vydavatelství ANTECOM,
zakladatelka projektu
Srdce s láskou darované*

EPIŠTOLY

OD KOUMAVÉHO MRAVENCE KE KOUZELNÉ ŠKOLCE

Když se má
člověk najít,
najde se.

Brněnské Lidové noviny zhruba před sto lety, to byla první liga české žurnalistiky! K redakci tehdy patřil i bystrý sportovní reportér, obratný a hlavně pohotový kreslíř s hlavou vždy plnou všelijakých nápadů. Jedním z nich bylo, že moravská metropole by měla mít vlastní sportovní časopis se zorným polem po celé zemi, nicméně s patřičným přihlédnutím k úspěchům reprezentantů šachované orlice. A protože to byl on, rovnou takový list založil a pustil se do jeho redigování. Netrvalo dlouho a brněnský Sport se začal se zájmem a uznáním číst i v Praze.

Dovolte člověku, který strávil většinu života bádáním v historii českého hokeje, aby na tomto místě prohlásil, že třeba roku 1925 měl onen brněnský týdeník nejpůsobivější, nejoriginálnější zpravodajství z Vysokých Tater, kde tenkrát naši hokejoví reprezentanti vyhráli mistrovství Evropy. Ty referáty psal sám šéfredaktor a hned je ilustroval vtipnými kresbami.

Abychom ještě víc podtrhli jeho všestranné schopnosti, vraťme se o dva roky zpátky. Tehdy brněnské Lidovky (to už měly i filiálku v Praze) poslaly tohoto podnikavého triadvacetiletého mladíka, narozeného roku 1899 v brněnském Kénigu čili Králově Poli, na zkušenou do Paříže. Poznal tam u nás v té době prakticky neznámou sportovní hru. Upoutala ho do té míry, že po návratu do vlasti v ní vycvičil brněnské týmy SK Moravské Slavie a AFK Žižky a v roce 1925 zorganizoval a sám s píšťalkou řídil jejich památné československé premiérové utkání – v ragby. Jen o rok později vydal svou první knihu: Rugby (tak se to tehdy a ještě dlouho potom i u nás po anglicku psalo) jak se hraje a jeho pravidla. Kudy chodil, tudy pak tu hru nadšeně propagoval, například v ní odpískal i první vzájemné střetnutí slavných pražských „S“.

Jeho pravý šálek čaje to však, jak se brzy ukázalo, rozhodně nebyl. Nestaly se jím ani paragrafy, k právnické fakultě se brzy obrátil zády. Sudičky mu předurčily jinou životní cestu. Mnohem víc se cítil doma při studiu kresby – jmenovitě karikatury – na pražské Umprum. Zhlédl se v Josefu Ladovi, ze světových vzorů ho inspirovali Pieter Brueghel a Henri Rousseau. Jinak ho ty moudré dámy nechaly, ať se dosyta vyskotačí na hřištích a kolem nich. Byly si jisty svou věcí, už předtím mu nastražily nenápadnou, na první pohled zcela nevinnou pastičku v podobě studentské sbírky brouků a motýlů.

Byla to časovaná bomba. Když vybuchla, loď jeho osudů nabrala do plachet úplně jiný vítr. Když se má člověk najít, najde se. Roku 1927 vytvořil pro pražský časopis Pestrý týden kreslený seriál, jehož hrdinou byl – mravenec, kterému dal jméno Ferda. Tehdy se Ondřej Sekora našel jednou provždy.

Osm let poté spatřil světlo světa i Ferdův druh a souputník pro všechny další časy, Brouk Pytlík. Ti dva se hledali, až se našli. Ferda, zrcadlový odraz svého tvůrce, byl šikula k pohledání. Kutil, univerzál, všeuměl. Jak to stálo nad jeho dílničkou: práce všeho druhu. Také Pytlík byl posedlý touhou tvořit a objevovat, sebevědomí měl až na půdu, o to by nebylo, jenže mu to jaksi vždycky nějak... Zkrátka všechno zmotál a zbabral. Nešika k pohledání, tu a tam také vykuk s všelijakými nápady. V tom bylo nakonec jeho pravé poslání. Sloužil za důkaz, že svět, co se dá dělat, není zabydlen jen samými správnými chlapíky, jako byl Ferda.

Byly to postavičky mého dětství. První ze Sekorových kouzelných „mravenčích“ knížek vyšla

roku 1936, druhá o tři roky později, třetí až po válce. V prvních dvou jsem zprvu jen prohlížel obrázky. I tak jsem se prý nasmál až až. A když jsem je pak sám mohl číst, Ferdova dobrodružství mě zcela uchvátila. Fandil jsem mu, aby se ze všech těch patálií dostal se zdravou kůží. To ovšem jen do doby, než se mými hrdiny stali přece jen o cosi složitější Vinnetou s Old Shatterhandem nebo později Dumasovi mušketýři. Ale i tak, než se má mladší sestra mohla začíst do nové Mateřidoušky, pokaždé jsem jí právem prorozenosti ten časopejek na chvilku vyfoukl, abych mohl na poslední straně přelétnout nový dílek nekonečného seriálu Kousky mládence Ferdy Mravence. Jen mě při tom, to dá rozum, nesměl nikdo přistihnout. Jak bych vypadal?

Ještě dnes, kdykoli mi padne do rukou některá kniha třeba i jiného autora nezaměnitelně ilustrovaná Ondřejem Sekorou (a že jich je!), vždycky si na ty obrázky najdu čas. Kolik je v nich vtípu, kolik laskavého humoru! Něco vám povím: umět – ať už perem, prostřednictvím počítačové klávesnice, či zase tužkou či uhlem a štětcem nebo dokonce tak i onak – oslovit děti tak, aby tomu rozuměly a aby jim to oslovení padlo do oka a do duše, to je veliký, obrovský dar! Rozvíjet dětskou představivost je vklad do světlé budoucnosti.

Pár týdnů poté, co Ondřej Sekora reportoval evropský hokejový šampionát ze Štrbského Plesa, narodil se v Praze jiný skvělý bavič dětí slovem i obrazem – Miloš Nesvadba. Otec příležitostný filmový herec, starší bratr scénograf a divadelní režisér – jak to mohlo dopadnout? Už na gymnáziu hrál divadlo ochotnický, posléze zakotvil prakticky na celý život v hereckém souboru Ná-

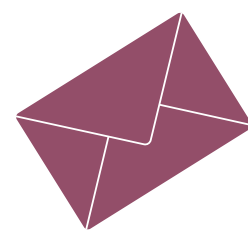
rodního divadla. Kdo ho viděl třeba v Gogolově Revizorovi, v tu ránu věděl, s kým má tu čest. A jeho televizní a filmové role? Často víc figurky než postavy – ale figurky, které se nedaly zapomenout.

Čert ví, jak to Miloš Nesvadba stíhal, že vedle té bohaté a rozmanité herecké tvorby dokázal být navíc i úspěšným spisovatelem, kreslířem knižních i časopiseckých ilustrací a komiksů, divadelním i televizním scénickým výtvarníkem? Sršel nápady, ale ve výsledku by se to kromě jiného neobešlo ani bez až neuvěřitelné pracovitosti. Také jeho kresby, stejně jako Sekorovy, děti milovaly, těšily se na ně a nespěly by si je s žádným jiným autorem. Navíc Miloše Nesvadbu vlastně znaly i jaksi osobně, jako tvář z filmu a hlavně z televizní obrazovky. Odtamtud k nim promlouval přímo, obdařen mimořádnou dávkou „dětštiny“, srozumitelné i nejmenším capartům.

Jak působil, takový byl. Laskavý, vstřícný, bezelstně dobrý. Kterýmžto pádem ideální terč pro Klub dobráků. Tak si v Národním divadle říkala herecká parta, jejíž někdy až hodně kanadské žertíky na účet kolegů patří k divadelnickým legendám. Miloš Nesvadba je přijímal s porozuměním, které měl vždycky pro celé své okolí. Miloval Zlatou kapličku – a tohle k ní prostě patřilo.

A jeho syn Michal? Je také jedinečný a jde dál tátovou cestou. Svůj život zasvětil tvorbě pro děti a jen samotné jeho působení v Kouzelné školce je na vyznamenání. Ale o něm a s ním už na jiném místě...

Miloslav Jenšík

**Rozvíjet
dětskou
představivost
je vklad
do světlé
budoucnosti.**

Foto: Shutterstock

Děti Michala
zkrátka milují.

Nekoukej a tvoř aneb S Michalem se děti mají pořád na co těšit

Jakmile jsem doma svému třináctiletému synovi řekla, že budu dělat rozhovor s Michalem z Kouzelné školky, neuvěřitelně ožil a okamžitě se ptal: „A víš, že Michal v Kouzelné školce končí?“ Vůbec jsem přitom netušila, že v jeho věku ho ještě něco takového zajímá. Děti mají prostě Michala Nesvadbou skutečně rády a nezapomínají na něj. Moje první otázka byla tedy jasná:

Milý Michale, opravdu končíte v Kouzelné školce a proč?

Ano, je to pravda. Oficiálně jsem to oznámil České televizi koncem letošního jara, jeden rok předem, což podle slov ředitele Děčka, pana Petra Kolihy, je ode mě profesionální přístup. Jak dál odpověděl, e-mail četl se smutkem a nostalgií, ale zároveň připsal, cituji: „Věřím, že spolu najdeme i další nové společné projekty a třeba se i po čase do naší televizní školky vrátíte.“ Málokdo uvěří, že mám za dobu 23 let, kdy je Kouzelná školka na obrazovkách, za sebou přes jeden tisíc scénářů. To je, jako byste napsali 83 celovečerních filmů. Dal jsem si vždycky hodně záležet, aby každý můj výstup byl něčím originální a překvapivý. To s sebou neslo velkou přípravu

nejen scenáristickou, ale taky výrobní. Rekvizity a kostýmy jsem si všechny vyráběl sám včetně zvuků a ruchů.

V kostce: mám na tuto práci nádherné vzpomínky, ale byly i chvíle zoufalství, velkého stresu a fyzického vypětí. Bude mi chybět naslouchání dětem, když mi vyprávěly, co si z toho či jiného dílu pamatují. Je úžasné, že mě občas potkají dnes už dospělí nebo rodiče, kteří na mně vyrostli, a vzpomenou si, jak jsem třeba chodil v Kouzelné školce na lanovém mostě. To opravdu potěší. Detailní vzpomínka na to, jak jsem ho pět hodin vyráběl ze samolepicí pásky, už zase tolik ne. S Českou televizí jsem se dohodl na nových dvou seriálech, takže se děti mají na co těšit.

Dětská fantazie je stále stejně nádherná

Pro děti tedy tvoříte krásných a dlouhých 23 let. Jak to děláte, že je váš vztah s nimi stále živý, že se na ně pořád umíte „napojit“?

Říká se, že dobrá improvizace na jevišti má být dobře nazkoušená. Toho se držím zvláště při svých vystoupeních na náměstích, na oslavách narozenin, na dětských hřištích nebo v parcích. Divák si může myslet, že skutečně improvizuji a reaguji na podněty, které dostávám od dětí. Je to zvláštní psychologie. Já se tak sice chovám, ale vím velmi přesně, jak děti budou reagovat, a proto je mohu překvapovat tak, že si každý myslí, že jsem při své hře bezprostřední. Ne, nejsem, já už mám tak velkou praxi, že reakce a myšlení dětí vlastně předbírám.

Můj technik, shodou okolností můj synovec, musí být ale ve střehu, protože některé playbaky, které jsou od dob MIMTRIA zastoupeny ve všech mých vystoupeních a představeních (MIMTRIO – pantomimická skupina, která působila úspěšně v zábavných pořadech České televize ve složení Světlana Nálepková, Václav Krejčí a Michal – pozn. red.), pouští na gesto či slovní narážku, která se může v mém strhujícím tempu na jevišti ztratit, nebýt vidět nebo slyšet. Jedinou improvizací totiž je, že změním scénosled.

Proměňuje se v čase způsob, jakým s dětmi komunikujete? Jsou dnešní děti jiné nežli ty v roce 1999, kdy jste v Kouzelné školce začínal?

Před sebou mám děti stále stejné, protože je unesu při své show do svého světa fantazie,

který je překvapuje a baví. Co se změnilo, je, že mi děti neříkají, že mě znají z televize, ale naopak, že se na mě dívají na počítači. Takže na vaši případnou otázku, jestli mám nástupce, rovnou odpovídám, že ano, ne v televizi, ale na YouTube. A je jich tam hodně a jsou šikovní.

Z „velké“ televize do Michalovy.tv

Technologie jsou zkrátka každodenní součástí života dnešních dětí a vy je následujete i sem. Pro starší fanoušky máte svůj profil na Facebooku a Instagramu, pro malé jste vytvořil online Michalovu televizi, kterou mohou sledovat na chytrých mobilech. Povězte nám něco o tomto svém moderním projektu.

Je to tak. Můj odchod z velké televize je krokem do mé malé internetové televize. A protože jsem známý tím, že hromadím ve svých šuplíkách tisíce papírků s nápady, určitě je opráším a zkusím s nimi dál děti překvapovat. Michalova.tv, jak se moje televize jmenuje, vznikla v covidové době, kdy jsem marně vyhlížel svá živá představení pro děti. Protože jsem v mnoha věcech puntičkář, dříve než jsem natočil takzvaný metr filmu, tak jsem si koupil vše, co k tomu budu potřebovat, a přitom se s nikým neporadil. Najednou jsem stál nejen před kamerou, ale i za světly, hledáčkem objektivu, seděl ve střížně anebo nahrával ruchy jako mistr zvuku. O tom jsem alespoň něco věděl z dob MIMTRIA. Před nedávnem jsem se vrátil z dovolené a pustil si doma v klidu materiál, který jsem předtím natočil. A co myslíte? Nebylo tam nic, i když jsem si vše pečlivě kontroloval. Takže

Ze školky jsem neodešel do důchodu, ale vracím se do školy, kde se to musím všechno naučit. Do Michalovy.tv školy.

✓ Takto Michala znají děti nejvíce – z Kouzelné školky

✓ S Františkem a Fanynkou

> Michal je pajdulák.
Tak se jmenuje i jedno z jeho představení

✓ Ze samolepicí pásky stvoří prakticky cokoli

Sílu dokážu
nabrat i po
vydařené práci.

ze školky jsem neodešel do důchodu, ale vracím se do školy, kde se to musím všechno naučit.

Odchod z Kouzelné školky spojíte s oslavou svých 65. narozenin a jako dárek jste nejen sobě nadělil originální muzikálovou show Fantazie na kolečkách. Jedná se o jednorázový projekt, který plánujete pouze pro tento rok a kdo ho zmešká, už ho nikdy neuvidí?

Kdo ho zmešká, tak mu ujede. Je tomu tak, jak říkáte. Jednou a naposledy. Projekt jsem připravoval tři roky a těsně před premiérou nám ho covid zmrazil. Teď už jsme nahodili řemen zpět a Fantazie na kolečkách se představí na podzim v deseti městech v České republice. Možná, že slovo „řemen“ není správné. Spíš jsme nahodili „řetěz“, protože tahle velkovýpravná muzikálová revue je především o kolech s těmi nejlepšími bajkery na velkých rampách. Jde o koloběžkovou podívanou s neuvěřitelnými triky a samozřejmě, že kolečka nebudou chybět ani na botách nejznámějších inlajnistů. To vše zasazené do poetického, a přesto akčního příběhu o hračkách, které mizí z pokojíčku dětí. Moje role je spíš průvodcovská. Ty hlavní jsem světil „nosáčům“ z nafukovacího království a hlavně Františkovi a Fanynce z Kouzelné školky, kteří se poprvé a asi naposledy představí živě dětem v jejich těsné blízkosti. Show je totiž hodně kontaktní a hraje se nejen na ploše zimního stadionu, ale rovněž i mezi diváky. Co je ale nejdůležitější: když si děti s rodiči budou chtít tuhle velkou podívanou užít, ať si s sebou vezmou dvě věci: če-

pice s bambulemi, jinak se jich budou skřítki bát, a svítící tyčky, které jim pomohou ukázat cestu skřítkům k vítězství nad zlem.

I vy budete na kolečkách?

Na kolečkách já sám osobně jezdit nebudu, ale sklouznu se zkratkou z našeho světa do světa skřítků po...zádech.

Nuda. Co to je?

Zdá se mi, že patříte mezi lidi, kteří se neumějí a nechťejí nudit. Chystáte se někdy zvolnit? Jak vlastně odpočíváte a nabíráte sílu?

Nudu pokaždé předbímám tím, že si s sebou, i na dovolenou, беру práci. Já si беру papír a tužku do čekárny u lékaře, do vlaku z Olomouce do Prahy a mám je samozřejmě i v autě na D1 do dlouhé kolony. V každém případě nyní cítím zvolnění v tom pravidelném režimu, který mi Kouzelná školka nastavila. Dvaadvacet let, měsíc co měsíc, vždy deset dnů v kuse, jsem pracoval na Kouzelné školce a dva dny ji točil a točit ještě skoro rok budu. Do toho všechny víkendy od pátku do neděle jsem hrál a hraji pro děti po celé republice. Ve dnech, co zbyly, jsem hledal inspiraci pro další pokračování, chodil na rozhovory, focení, zkoušky kostýmů nebo jsem vymýšlel Fantazii na kolečkách.

Zvolnit se chystám. Hlavně se těším na to, že konečně budu pánem svého času, a když si řeknu, že si dám skleničku červeného vína k obědu, a tím dám volno „mozkovým závitům“, že dnes už nic vymýšlet proti plánu nebudu, bude to mé vítězství. Chodím rád na golf a tam je mi dobře. Sílu ale dokážu nabrat i po vydařené práci. To je záhada.

Sedm knih pro děti, animovaný seriál, film, muzikál...

Součástí vaší tvorby jsou i knihy pro děti. Píšete nějakou knihu právě teď nebo ji máte v plánu? Třeba i vzpomínky na celou dobu v Kouzelné školce?

Ani nevím, z jakého konce bych měl začít. V profesionálních maketách mám připravených sedm knih pro děti. Jsou obrázkové, velmi jednoduché a nápadité. Ale ty asi odložím na neurčito. Díky jednomu tatínkovi, který vloni zainvestoval natočení prvního dílu 3D animovaného seriálu, jehož jsem autorem, jsem nahlédl pod pokličku světa, který by mě asi bavil. Na rozdíl od mých sólových toulavých bot je tahle práce týmová a já se setkal s lidmi, kteří tomu fandí, rozumějí a první díl se mnou natočili. Příběh seriálu vychází z jedné mé knihy.

Také mám na stole rozpracovaný celovečerní animovaný film, jehož příběh mě opravdu baví, ale nevím, kdy se k němu dostanu. Odkládám to už asi pět let. Na druhé straně stolu leží námět na dva celovečerní filmy a ve spodním šuplíku rozpracovaný námět na taneční muzikál. Takže je jisté, že nic z toho nestihnu. Čili si jdu dát víno.

Jak se říká, ráno moudřejší večera. Mám to vyzkoušené. Vše, k čemu potřebuji hlavu a inspiraci shůry, se odehraje ráno. Výsledkem je alespoň to předsevzetí nic nevzdávat.

^ Fantazie na kolečkách se brzy rozjede. Na fotografii s režisérem Lumírem Olšovským a účinkujícími

Rodina je cenný přístav

Obrovskou zásluhu na tom, jak se člověku daří po pracovní stránce, má jeho rodinné zázemí. V rozhovorech vždycky krásně mluvíte o celé své rodině i o svém tatínkovi Milošovi a o tom, že je tu s vámi stále. Ptáte se ho někdy v duchu na radu?

Na tatínka myslím každý den. Taky se na mě kouká z velké fotky, která mi visí u stolu. Byli jsme hodně propojení, i když jsme toho spolu moc nenamluvili. Táta byl ale vždycky hned

✓ S rodinou na venkovním koncertě

Na tatínka myslím každý den.

Michal Nesvadba

je český umělec věnující se především tvorbě pro děti. Narodil se 3. 11. 1957 v Praze do umělecké rodiny. Jeho tatínkem byl známý výtvarník a herec, dlouholetý člen činohry Národního divadla Miloš Nesvadba (1925–2020), maminka je kostýmní výtvarnice Jaroslava Nesvadbová (nar. 1932). Michal vystudoval hudebně-dramatický obor na pražské konzervatoři a poté se ještě učil pantomimu a choreografii u zakladatele československé pantomimy Ladislava Fialky. Z osmdesátých let jej diváci velmi dobře znají z Československé televize, kde vystupoval se souborem MIMTRIO. Jednou ze tří členů souboru byla i jeho tehdejší manželka Světlana Nálepková, s níž má dnes již dospělou dceru Josefínu. V roce 1990 se manželství i MIMTRIO rozpadlo a od té doby se Michal soustřeďuje na tvorbu pro děti. Od roku 1999 věnuje většinu své energie práci v Kouzelné školce, dlouholetému zábavnému pořadu pro děti v České televizi. Letos oznámil, že příští rok v Kouzelné školce končí, ale pro děti bude tvořit dál. V práci i životě jej podporuje manželka Andrea, s níž má syna Marka.

u dveří zvědavý, co dělám, jak se mi daří, a neopomněl se zeptat, jestli „tam“ byly děti. Myslel děti v hledišti divadla, kde jsem hrál. Pak šel ke svému stolu a maloval dál. Jeho kresby jsou mi stále inspirací. Mám taky štěstí, že mám výtečnou a čilou devadesátiletou maminku, která má dokonalý přehled o tom, co se v umělecké branži děje. Mám dospělou dceru Pepinu, které si nesmírně vážím a oba její syny miluji, a samozřejmě mám svoji rodinu, manželku, syna Marka a Anetku, pro které žiji, a oni mi to v tom nejlepším slova smyslu oplácejí.

Svou ženu Andreu jste si prý vyhlídl v hledišti při dětském představení a úžasné je, že z tohoto prvního setkání máte i společnou fotografii. Je to tak?

Naše seznámení bylo jako z filmu, jak se říká, který má, dopředu mohu prozradit, happy end. Manželka, které neřeknu jinak než Baťužek, je nesmírně obětavá. Zastane v domácnosti všechny práce, až se za to stydím. Nejen ty za kuchyňskou linkou, ale i výměny žárovek a smontování či spravení šuplíků ve skříni s vrtačkou v ruce. Je s ní legrace, ale zároveň mě dokáže srovnat do latě v tom dobrém slova smyslu, abych neříkal, co nemám, nedělal, co se nehodí, nespolehal na to, co příjemného s sebou nese popularita, a byl vždy nohama na zemi. Vystudovala práva a v mládí tancovala latinskoamerické tance na vyšší soutěžní úrovni. Co víc si mohu přát? A ještě vám dlouhým odpověď, proč ji oslovuji Baťužku. Váže se to právě k prvnímu setkání, kdy jsem ji vzal na jeviště, kde splnila velmi lehký úkol a já jí na oplátku vymodeloval ze samolepicí pásky baťužek na záda. A pak se začal psát scénář romantického filmu pro dospělé, kde mám konečně hlavní roli i já. I když v něm žádné vedlejší role nejsou.

Jak jsem se dozvěděl, s manželkou prý oba velice rádi cestujete i na vzdálená a exotická místa. Máte v tomto směru nějaké své oblíbené?

Musím říct, že jsem šťastný, jaký život jsem prožil, a nejen ten umělecký, i když vždycky převažoval. Ano, s manželkou rádi cestujeme. Oblíbili jsme si floridské pobřeží, kam jezdíme už jedenáct let na stejné místo. Nenašel jsem za celý život místo, kde bych mohl takhle relaxovat, jako právě tam. Máme rádi i svět na druhé straně od Floridy, kde jsem se zamiloval do japonské kultury, obdivoval chrámy v Kambodži a životní tempo ve Vietnamu, na rozdíl od ospalého Laosu, který je snovou zemí.

Když mě před třemi roky manželka vzala na místo, kde jsme se poznali, do jejího oblíbeného

Brna, kde studovala (manželka je ze severní Moravy), a celé jsme ho prošli, tak ve mně probudila něco, k čemu jsem se nikdy neodhodlal. Cestovat, a hlavně poznávat místa v České republice. I když už jsem se svým divadlem hrál všude, tak jsem městy jen projížděl a nikdy se nezastavil. Od návštěvy Brna se to změnilo. Dokonce mi Baťužek navrhla (skloňování vrže, já vím, ale u nás to takhle funguje a jsme zvyklí), že si pořídíme obytný dům na kolečkách a budeme vyjíždět, kam budeme chtít. A to je to, co si v současné době přeji. Teď se rozhodnout, všechno hodit za hlavu, nebýt svázaný termínem s dokončením scénářů a ujet pryč.

Srdce s láskou darované mi mluví z duše

Doufám, že nám neujedete na dlouho a vždycky najdete cestu zpátky. Jsme totiž velice rádi, že ta vaše se s cestou našeho časopisu protkla v minulém školním roce, kdy vám školáci z Unhoště věnovali vlastnoručně vyrobené Bafíkovo srdce pro Michala. Tím jste se stal už navždy jedním z našich srdcařů. Jak se vám mezi námi líbí?

Když mi byl projekt Srdce s láskou darované představen a zjistil jsem, čeho jsem součástí, byl jsem nadšený. Z mého pohledu, pohledu tvůrčího umělce v oboru dětské zábavy a s mým pohledem na dětský svět, mé srdce zaplesalo. Nejen proto, že jsem byl dětmi vybrán a oceněn jejich poděkováním, čehož si nesmírně vážím, ale také pro celou tu myšlenku vašeho Srdce s láskou.

Projekt a zejména nadšenci a průvodci projektu v dětech probouzejí hlavně aktivitu. Aktivitu k přemýšlení, k nápadům, k probouzení fantazie a hlavně k vytváření a posilování emočních a citových vazeb a sociálního citění. Dnes, kdy jsou děti pohlaceny sociálními sítěmi a elektronickým světem, byla radost zjistit, jak jsou vynalézavé a kreativní a jak se dokáží nadchnout a motivovat. A Srdce s láskou darované v dětech všechny tyto atributy probouzí a podporuje.

Na závěr bych možná mohl říct to, čemu mě vždy učil můj tatínek: „Zaměstnávej svůj mozek, stále něco vymýšlej a přemýšlej, co by se dalo vytvořit nebo udělat. Nekoukej a tvoř.“

*S Michalem Nesvadbou hovořila
Martina Hošková
Foto: archiv Michala Nesvadby*

Mattel

věrný partner celostátního projektu Srdce s láskou darované

Mattel je americký výrobce hraček se sídlem ve slunné Kalifornii. Společnost existuje od roku 1945 a možná nevíte, že její název je složen z počátečních slabik jmen jejich dvou zakladatelů. Mattel, to je především panenka Barbie, ale také Hot Wheels, Fisher-Price, Mašinka Tomáš, Monster High či Scrabble. Firma je druhým největším výrobcem hraček na světě, působí ve 35 zemích a prodává své výrobky ve více než 150 státech. Ve spolupráci s vydavatelem časopisu AGE, společností Antecom, dělá Mattel českým dětem velkou radost i jako spolehlivý partner našeho projektu Srdce s láskou darované. Děkujeme!

Lenka Helena Koenigsmark:

LASKAVOST není slabost

Pokud jen trochu sledujete příběhy celostátního projektu Srdce s láskou darované, věřím, že jste při tom zahlédli i jméno společnosti Mattel. Tato firma patří totiž ke spolehlivým partnerům našeho Srdce a její oblíbené hračky a stolní hry pravidelně dělají radost při slavnostních vyhlášováních těch nejlepších. Jak všichni víme, za vším je potřeba hledat ženu, a tu jsme v našem případě našli v osobě Lenky Heleny Koenigsmark, marketingové ředitelky firmy Mattel v České republice.

Všechno, co děti naučíme, se nám jednoho dne vrátí. Pozitivně i negativně.

Milá Lenko, známe se již nějakou dobu, s dovolením ti tedy budu tykat i zde. Můžeš nám povědět, čím se ti naše Srdce s láskou darované zalíbilo?

Odjakživa jsem byla přesvědčená, že pomáhat je normální a správné. Věřím, že civilizace je tak silná, jak se umí postarat o ty nejslabší. A to Srdce s láskou darované učí děti v míře vrchovaté. Jsem tedy se Srdcaři na jedné vlně. Laskavost není slabost a všechno, co děti naučíme, se nám jednoho dne vrátí. Pozitivně i negativně ovšem.

Co konkrétně tebe osobně utvrzuje v přesvědčení, že laskavost a péče je tou správnou cestou, kudy se v životě vydat?

Často jsem v životě zažila, jak je vše kolem nás křehké a jak se může náš svět během chvilky změnit. Nikdo neví, co se může stát. Rozhodně ale vím,

jaký by náš svět být měl, a chci pro to udělat maximum. Nedávno mi zemřela maminka, o kterou jsme doma roky pečovali. Zároveň mám dva syny, Bena a mladšího Maxe, který je postižený. A tak vím velmi dobře, jaké to je být pečujícím, jak se žije hendikepovaným a jaký je život seniorů. Díky rodinnému zázemí to zvládáme, ale ne každý má takové štěstí. Ne každý hlas je slyšet, a to chci změnit.

Barbie: od hospodyňky k vědkyni

Když se tak dívám na hračky, které v současnosti Mattel vyrábí, vidím i zde snahu, aby byl slyšet opravdu každý hlas. Dalo by se říct, že si v tom spolu „notujete“?

Jsem pyšná na to, že pracuji pro společnost Mattel. Především u Barbie vnímám obrovský posun ke společenské zodpovědnosti. Učíme holčičky, že se nemusí bát být tím, kým chtějí být. Vedeme mnoho projektů podporujících jejich sebevědomí, představujeme inspirativní ženy a také se hodně věnujeme inkluzi – máme Barbie či Kena na vozíku, s protetickou nohou nebo třeba s vtiligem. A toto jsou pochopitelně témata, která jsou mi blízká.

Barbie vždycky reprezentovala svou dobu. Kdysi tak činila jako upravená hospodyňka, poté třeba jako první žena-kosmonautka nebo americká prezidentka. Nyní vypovídá především o aspiraci, o touze dosáhnout toho, co si přejeme.

My holky o sobě často pochybujeme a může za to i očekávání společnosti. V Mattelu se tuto situaci snažíme změnit a holčičkám ukázat, že když si budou věřit a podpoří je i jejich okolí, mohou svých přání opravdu dosáhnout. Proto jsme vy-

✓ Lenka Helena Koenigsmark se svou rodinou

tvořili panenku vědkyni, kosmonautku, pilotku, šéfkuchařku nebo astrofyzikku, která vznikla ve spolupráci s National Geographic. V Česku se také snažíme nastartovat projekt, který by propojil naši Barbie a seriózní vědecké instituce, a holčičky se tak mohly podívat třeba do laboratoře nebo kybernetického centra.

Kdo tady vlastně ovlivňuje koho: ty si bereš příklad z Barbie, nebo panenka ze současné emancipované ženy?

Řekla bych, že je to vzájemné. Barbie reflektuje svět kolem sebe. Teď je třeba velkým tématem udržitelnost a my máme novou řadu Barbie Loves Ocean (Barbie miluje oceány), která je vytvořena z recyklovaného plastu. Nově jsme uvedli jako panenku Barbie například světoznámou vědeckou ikonu Jane Goodall, která 45 let zkoumala šimpanze v Africe. Troufám si tvrdit, že Barbie inspiřují silné ženy a ona pak jako panenka inspiruje holčičky, aby z nich rostly další silné ženy.

Zatím jsme mluvili o Barbie, ale dětem, které v projektu Srdce s láskou darované získaly ocenění, darovala firma Mattel i jiné hračky. Můžeš je trochu představit?

Máme spoustu krásných hraček. Asi znáte hračky pro ty nejmenší Fisher-Price, kde je velmi oblíbený třeba Mluvicí pejsek, tahací telefon nebo kroužky na tyči, v podstatě to je už klasika. Vaši Srdcaři už jsou ale přece jen trochu starší, snažili jsme se tedy vybrat pro ně to pravé. Pro kluky to byla autíčka Hot Wheels, mimochodem nejprodávanější automobilová značka na světě, pro holčičky panenky Barbie a to vše jsme ještě doplnili společenskými hrami.

I pečující potřebují pomoc

A už je zde tradiční otázka: co tvé vlastní děti, mají doma hračky od Mattela? Hrajete někdy scrabble?

Mé děti jsou hodně speciální a na hračky moc nejsou, spíš stolní hry, takže určitě scrabble. Ale je pravda, že u nás doma najdeš taky hodně Hot Wheels angličáků. A máme Kena na vozíčku, kterého jsem už zmiňovala, toho má náš Max moc rád. Když už mluvíme o Maxovi, který se narodil s postižením, možná bych mohla také trošičku zkusit popsat, jak mě tato skutečnost změnila – k dobrému. Než jsme zjistili, že máme těžce postiženého syna, nikdy jsem nepřemýšlela nad tím, že se něco podobného může stát. Opravdu jsem si myslela, že vždycky bude všechno sluncem zalité, a často řešila hlouposti. Teď už vím, co je důležité, vím, jak život někdy

bolí, ale zároveň taky vím, že jsem silná a dokážu překonat i ty nejtemnější časy. Cítím pokoru, ale zároveň obrovskou sílu v sobě, protože matka pro své dítě opravdu udělá cokoliv.

Jak jsme na tom s péčí o postižené v porovnání s jinými zeměmi, máme se kde inspirovat?

Záleží na tom, kam se podíváme. V méně rozvinutých zemích leží péče kompletně na rodině, tam je role státu minimální, a to, myslím si, není úplně dobře. Obzvlášť v době, kdy u nás moc nebudete funkční velké rodiny. Jinak je tomu třeba v Rakousku, kde je uzákoněno 14 dní v roce, kdy se stát postará o nemocného a pečující si může oddechnout, čili takzvaná odlehčovací péče. A to je jedna z věcí, kterou bych moc ráda viděla i v České republice. Protože vy sice můžete být sebelepší, sebeempatičtější, sebevýkonnější, ale péče o blízkého člověka vás i tak jednoho dne může zničit.

Jak být ještě víc prospěšná

Říkáš, že bys u nás ráda viděla změny. Proto jsi kandidovala do Senátu?

Byla jsem oslovena senátorem Láskou, který hledal zajímavé kandidáty, kteří by do Senátu mohli přinést nové zkušenosti, především praktické. Dlouho jsem nad jeho nabídkou přemýšlela a nakonec souhlasila. A ano, ve svém programu jsem měla vše, co žiji – podporu pečujícím, hendikepovaným, seniorům, rodinám s dětmi a také podporu žen v politice – je jich například v Senátu méně než 15 procent a to není dobře. Chybí tam naše ženská zkušenost.

Tím bychom mohli náš rozhovor krásně ukončit, nicméně mi to nedá a zeptám se tě ještě na Dobrodějnu. Můžeš nám vysvětlit, o čem jde?

Ráda. Tak jako ostatní jsem se totiž 24. února probudila do jiného světa, kde slova jako „bezpečí“ a „mír“ získala nový význam. Jako ženě a matce mi nemohlo být lhostejné, co se děje kolem. Představa, že s dětmi utíkám přes Evropu, mě dodnes děsí. Proto jsem s přáteli dva dny po začátku války uspořádala obrovskou sbírku, kde jsme vybrali více než 250 palet zboží a dodali je přímo na Ukrajinu. A postupem času, když jsme zjistili, že půjde o maraton, nikoli o běh na krátkou trať, jsme vytvořili Dobrodějnu. Prostě nám štědře nabídlo OC Bořislavka a budeme zde poskytovat materiální pomoc minimálně do konce roku, ne-li déle.

Text: Martina Hošková

Foto: archiv L. H. Koenigsmark

Lenka Helena Koenigsmark je marketingová ředitelka firmy Mattel pro Česko, Slovensko a Maďarsko. S manželem a dvěma dětmi žije v Praze. Silná osobní zkušenost rodinného života s nemocným mladším synem nasměrovala její aktivity do oblasti inkluze postižených do společnosti. V letošních volbách do Senátu kandidovala jako nestranička v obvodu Praha 6 pod heslem „Aby každý hlas byl slyšet“

✓ Maxík si rád hraje s Kenem na vozíčku

Srdce s láskou darované je nejlepší projekt, odhlasovali ve sněmovně děti i dospělí

Víte, že v pondělí 20. června 2022 ve sněmovně hlasovali děti z celé republiky? Vžily se na chvíli do role poslanců a jednoznačně schválily, že Srdce s láskou darované je nejlepší!

Po covidové odmlce se totiž po třech letech vrátily do Poslanecké sněmovny dětská upřímnost, srdečnost, lidskost, vzájemná podpora a empatie, a to díky Srdci s láskou darovanému. Jsou za ním už stovky soutěžních týmů, desítky tisíc dětí z celé naší republiky, ale i z českých škol v zahraničí, 1700 nádherných soutěžních projektů. V posledním 8. ročníku to bylo 126 prací, přes 3000 účastníků a 75 škol a školek. Ovšem lidí, které spojil, je daleko víc. Bohužel ne všichni mohli přijet na slavnostní setkání do sněmovny, protože její hlavní jednací sál není nafukovací. I tak v něm v poslaneckých lavicích a na balkoně usedlo na 250 dětí se svými pedagogy.

A jak to prožívali?

Přinášíme dojem alespoň některých z nich.

„Při vstupu do sálu na nás dýchlá slavnostní atmosféra a s respektem jsme usedli do lavic. Celý program byl pro nás velkým zážitkem, na který budeme dlouho vzpomínat. Moc se nám líbilo zpívání hymny Srdce, kterou jsme poctivě nacvičovali. Podání ruky s panem ministrem Jurečkou pro nás hodně znamenalo a cítili jsme se opravdu důležitě. Z nejvyšší řady nás pozorovaly naše dvě babičky Marušky z Domova Pod Kavčí Skálou v Říčanech a držely nám všechny palce. Velikou radost nám udělaly i dárečky. Domů jsme odjížděli šťastní a s krásnou medailí na krku. Rodiče už na nás netrpělivě čekali a těšili se na naše dlouhé vyprávění, které pak doplnila nástěnka plná krásných fotek připomínajících cestu Zaječí štafety. Byli na nás opravdu pyšní.“

Moc děkujeme organizátorům Srdce s láskou darovaného za perfektní organizaci a hlavně za příležitost sdílení úžasných projektů. V naší Zaječí partě víme, jak moc je důležité si pomyslná srdíčka a radost vzájemně předávat co nejčastěji a dávat si znát, že má člověk člověka rád. Těšíme se na další ročník.“

Zaječí parta z MŠ Čtyřlístek, Říčany u Prahy

„V životě by mě nenapadlo, že se půjdu podívat do parlamentu a budou nám tam všichni tleskat.“
babička Maruška

„Ještě teď se mi klepou nohy, ale byl to můj nejlepší den v životě!“
Anežka

„Až do slavnostního předávání cen děti věděly jen to, že postoupily mezi vítěze a jedou si vyzvednout ocenění. Až ve sněmovně se z banneru dozvěděly, že naše projekty získaly první místo. Nemohly uvěřit tomu, co si tam přečetly. Děkujeme všem organizátorům, bylo to nádherné!“

*Hana Štěpánková, učitelka,
ZŠ Litvínovská 600, Praha 9*

„Celý projekt mi sebral špatné iluze o tom, že situace, jež právě řeší Centrum Paraple, není možné zvládnout.

Je sice velice obtížné ochrnout, ale s podporou i pomocí ostatních a dřinou samotného člověka to překonat lze. Tito lidé se mohou i přes postižení věnovat různým aktivitám a sportům, což je velice fascinující.“ *Klause*

„Projekt mi přinesl lepší komunikaci s ostatními spolužáky. Byla to zábava dělat projekt. Atmosféra byla ve sněmovně pozitivní stejně jako při dělení projektu.“

Samuel

„První setkání s vítěznými týmy bylo velmi příjemné, ve vstupní hale před společenskou místností byly vyvěšené plakáty všech prací, které upoutaly naši pozornost. Pro všechny bylo připraveno bohaté občerstvení, u kterého jsme měly možnost diskutovat s ostatními skupinami o jejich pracích.

Samotné předávání cen se neslo ve veselé náladě. Moderátoři dokázali pobavit všechny přítomné. Spousta vítězných skupin dorazila i s dětmi, které své práce představovaly všem účastníkům. Proběhlo i společné zpívání hymny Srdce s láskou darované. Pro děti jsme dostaly překrásné dárečky, které jsme jim hned druhý den ve školce předaly. Z ocenění byly děti nadšené a z cen měly ohromnou radost.“

Učitelky MŠ Sukova, Rumburk

„Celý den jsme si moc užili, stal se pro nás nezapomenutelným zážitkem a za to bychom chtěly poděkovat všem Srdcařům.“
*Učitelky MŠ Sukova,
Rumburk*

„Měla jsem takovou radost, za sebe i za děti. Všechna ta slova žáků, učitelek, pořadatelů, porotců a moderátorů byla tolik dojemná, opravdu chytala za srdce a vhněla slzy do očí. Celá akce byla neskutečným přívalem pozitivní energie.“

Lenka Tobiášová, učitelka, ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Tyršova 913

„Po zazpívání hymny, když nás vyhlásili, mě mrazilo. Byl to neskutečný pocit. Všichni nám tleskali a my se cítili jako celebrity. Rozdali nám spoustu cen, za které jsme velice rádi a moc si toho vážíme. Děkujeme.“ *Bára*

„Nikdy by mne ani ve snu nenapadlo, že se ve svých jedenácti letech podívám do prostor Parlamentu České republiky. Všechno tam bylo překrásné a nezapomenutelné. Předávání cen bylo úžasné.“ *Magda*

„Měla jsem a stále mám obrovskou radost, že jsme se mohli zúčastnit tak významné události, jako bylo předávání cen v Poslanecké sněmovně. Bylo mi velkou ctí se osobně vidět s paní předsedkyní Ing. Markétou Pekarovou Adamovou a potřást si s ní rukou. Snad i příští rok vymyslíme něco originálnějšího, s čím uspějeme, a budeme mít tak možnost se opět společně vydat na výlet do krásné Prahy na udílení cen.“

Daniela Janoušková, učitelka, MŠ Zlín, Budovatelská 4819

„Výlet vlakem do Prahy a poté předání cen jsem si moc užila. Poslanecká sněmovna byla nádherně nazdobená, připadala jsem si jako v pohádce.“ *Karolína*

Vážení a milí čtenáři AGE
a všichni srdcaři,

Letos v červnu jsem měla poprvé možnost osobně přivítat účastníky projektu Srdce s láskou darované na půdě Poslanecké sněmovny. Bylo nesmírně povznášející setkat se s tolika nadšenými mladými lidmi se srdcem na pravém místě.

Jsem proto upřímně ráda, že projekt, který si už našel své místo i v mém srdci, pokračuje dál a bude inspirací mnoha dalším lidem.

Už teď se velice těším na příští setkání!

*Se srdečným pozdravem
Markéta Pekarová Adamová,
předsedkyně Poslanecké
sněmovny Parlamentu ČR*

„Pro děti není úplně snadné vyjádřit své pocity slovy, ale když o zážitcích z Poslanecké sněmovny vyprávějí, tak se v jejich tváři odrážejí samé pozitivní emoce – úsměv a jiskry v očích a to nahradí všechna slova.“

*Lenka Prachařová, vychovatelka,
ZŠ Stupkova, Olomouc*

„Pro nás jako školu bylo ctí se zúčastnit této soutěže. Získat však ocenění, ještě navíc v prostředí Poslanecké sněmovny ČR, to bylo něco neskutečného. Stálo za to vážit dalekou cestu. Slavnostní ceremoniál se konal v přátelské atmosféře. Pro všechny z nás to byl obrovský zážitek, který si budeme pamatovat už asi navždy.“

*Pavla Stachurová, učitelka, a Tomáš Chudý,
asistent pedagoga, ZŠ Zelená Haviřov-Životice*

„Bylo zajímavé
mluvit na místě,
kde jednají poslanci.“
Vojtěch

„Kdybychom se
nezúčastnili, nikdy bych se
nepodíval do Poslanecké
sněmovny. Díky této soutěži jsme
se seznámili s Horskou službou ČR,
a vznikla tak krásná spolupráce
s některými jejími členy.“
Martin

„Za sebe můžu říct, že jsem ze setkání ve sněmovně byla trošičku nervózní. Nervozita ale vzápětí opadla, protože všichni lidé kolem (vítězný tým, organizátoři) byli velice milí. Nikomu nepochyběl úsměv na tváři a atmosféra při předávání cen byla úžasná. Několikrát jsem z proslovů měla slzy v očích. Bylo to opravdu velice krásné setkání, doufám, že se příští rok setkáme zase.“

*Klára Ketnerová, učitelka,
MŠ Sklářská, Nové Sedlo*

*Připravily: Jana Jenšíková a Martina Hošková
Foto: archiv PS PČR a archiv oceněných*

9 důvodů, proč vstoupit do 9. ročníku projektu Srdce s láskou darované

-
1. Že máte spoustu jiných starostí? Jak krásně říkají naši soutěžící, **někdy jen stačí dát si znát, že má člověk člověka rád.** A Srdce s láskou darované vám v tom pomůže! Vaše práce potěší někoho, komu dodáte tolik potřebnou sílu do dalších dnů.
 2. Když někomu uděláte radost, **přinese to hřejivý pocit a radost i vám.** Vyzkoušejte a uvidíte, že to stoprocentně funguje!
 3. **Srdce s láskou darované je zábava.** Budete s kamarády vymýšlet nové věci, pracovat na společném díle, pod rukama vám vznikne něco jedinečného, na co budete právem hrdí.
 4. **Zapojit se do celostátního projektu, který má dlouhou tradici, je prestižní záležitost.** Navíc reprezentovat svoji školu nebo organizaci, to se jen tak někomu nepoštěstí.
 5. Díky soutěži **můžete získat nové přátele a zároveň se i něco nového dozvědět.** Práce ostatních týmů vás určitě inspirují a obohací.
 6. Jak říkají organizátoři, **vítězem Srdce s láskou darovaného je každý, kdo se zúčastní.** Takže zklamání či nezdar jsou naprosto vyloučené.
 7. Soutěžních kategorií je mnoho, **šance na medailové umístění je tedy vysoká.**
 8. Třeba právě vy budete pozváni na **slavnostní vyhlášení vítězů přímo do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.** A to je opravdu zážitek!
 9. **No a koho by nepotěšil dárek?** Těch je tradičně nachystáno velké množství a určitě se budou líbit.

Tak pojďte s námi do toho!

Vaši Srdcaři

Vítězové uplynulého ročníku o projektu

Hana Štěpánková,
učitelka, ZŠ Litvínovská 600, Praha 9

Srdce s láskou darované je projekt, který jednotlivce a celé skupiny dokáže zasáhnout v hluboké emocionální rovině.

Lenka Prachařová,
vychovatelka, ZŠ Stupkova, Olomouc

Příští rok se určitě hodláme zapojit znovu. Děkujeme!

Tereza Drvotová Kloubková,
učitelka, MŠ Na Dlouhém lánu, Praha 6

Děti měly radost, že někomu vykouzlily úsměv na rtech.

Klára Ketnerová,
učitelka, MŠ Sklářská, Nové Sedlo

Velmi mě potěšilo nadšení nejen dětí, ale i rodičů a téměř celého kolektivu MŠ.

Dita Makovičková,
učitelka, ZŠ Unhošť

Věříme, že toto předávání lásky je způsobem, který nás lidi činí lepšími.

Lenka Proschková,
učitelka, spolek Krajánek ve světě

Z mého pohledu se jedná o projev lidskosti, radosti ze života a laskavosti, ve kterém se nedá soutěžit.

Miloš Vlášek,
učitel, ZŠ Svoboda nad Úpou
Neskutečnou dětskou fantazii jsme zcela pustili z otěží.

Barbora Holubcová,
pracovnice předškolního klubu Kereka, Sokolov
Vítěz je ten, kdo otevře své srdce pro jiné.

Jana Michaličková a Ivana Jirsová,
učitelky, MŠ Čtyřlístek, Říčany u Prahy

Někdy jen stačí dát si znát, že má člověk člověka rád.

Miroslava Vojnová,
školní psycholožka, ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Tyršova 913

Hřeje mě u srdce, že životní hodnoty jako láska, přívětivost, úcta, porozumění, podpora a sounáležitost nevymizely.

Srdce
s láskou darované

Pravidla 9. ročníku

Účastníkem projektu Srdce s láskou darované se mohou stát kolektivy z mateřských a základních škol, družiny, kolektivy dětí z dětských domovů, ZUŠ, mateřských center a ostatní dětské kolektivy, třeba i děti se svými rodiči (nejméně 2 a nejvíce 30 dětí/kolektiv), které splní stanovená pravidla. Do soutěže se nemohou přihlásit jednotlivci. **Každý ze soutěžních kolektivů může přihlásit i více projektů; škola/zařízení může zaslat libovolný počet příspěvků různých kolektivů.**

U každého projektu je soutěžní jedna fotografie a jeden text libovolného žánru, z nichž bude zřejmé, komu je práce určena a proč. Soutěžící mají možnost dále nahrát do přihlášky až tři fotografie a video dokumentující proces tvorby i předání. Porota bude hodnotit celý tento proces a videoprezentace vítá!

Přihlášku lze podat pouze elektronicky prostřednictvím webových stránek www.srdceslaskou.cz. Podáním přihlášky soutěžící dávají organizátorům soutěže automaticky souhlas s možným publikováním svých

příspěvků, fotografií i videoprezentací a se zasíláním časopisu AGE na adresu uvedenou v přihlášce.

Předepsaný formát fotografií je jpg, velikost A4, rozlišení 300 dpi (maximální možné rozlišení/kvalita fotografie; vítězné fotografie se budou zveřejňovat v časopise, proto musí mít tiskovou kvalitu). Předepsaný formát textu/příběhu je word, rozsah od 1000 do 5000 znaků. Videoprezentace by měla mít maximální délku 7 minut.

Pozn.: Galerii soutěžních prací na srdceslaskou.cz generuje program přesně podle toho, jak jste přihlášku vyplnili. Prosíme, věnujte jejímu vyplňování náležitou pozornost. Děkujeme.

V předešlých ročnících se bohužel stávalo, že někteří soutěžící použili k videu neoprávněně písně jiných autorů bez jejich souhlasu. Proto byla některá videa administrátorem YouTube smazána. Z toho důvodu použijte vlastní hudbu nebo si předem vyžádejte souhlas autorů písně.

Cíle soutěže

Podpora tradičních lidských hodnot, jako jsou láska, přátelství, rodina, vzájemná úcta.

Podpora týmové práce a rozvoj tvůrčích dovedností dětí.

Podpora mezigeneračního dialogu.

Radost z vlastnoručně vytvořených výrobků i z darování, sdílení radosti v kolektivu.

- Soutěžní příspěvky je možné zaslat od 1. 11. 2022 do 10. 3. 2023.
- Soutěží se **ve 2 kategoriích** (u smíšených skupin rozhoduje věk u převažujícího počtu dětí):
 - **Základní škola (3. až 9. ročníky),**
 - **Mateřská škola + 1. a 2. ročníky ZŠ.**
- Zvláštní ceny, které platí pro obě kategorie:
 - **Zvláštní cena pro školu,**
 - **Zvláštní cena předsedkyně Poslanecké sněmovny PČR,**
 - **Zvláštní cena ministra práce a sociálních věcí za rozvoj mezigenerační spolupráce a solidarity,**
 - **Zvláštní cena za šíření projektu v zahraničí.**
- **Uzávěrka přihlášek je 10. 3. 2023, rozhoduje datum odeslání elektronické přihlášky.**
- Soutěž bude vyhodnocena do 31. 5. 2023.
- Výsledky zveřejní časopis AGE v červnovém vydání 2023; v průběhu roku 2023 pak mohou být v AGE a na Facebooku Srdceslaskou uveřejněny jednotlivé příběhy, fotografie, videa, rozhovory s vítěznými týmy, reportáže atd.
- Od 15. 3. do 10. 4. 2023 bude na webu www.srdceslaskou.cz probíhat veřejné hlasování, které určí TOP 10 z pohledu veřejnosti (nezávisle na porotě).
- Slavnostní setkání vítězů se bude konat na jaře 2023 v historických prostorách Poslanecké sněmovny PČR v Praze, pokud tomu nezabrání epidemická situace.

Celostátní soutěž Srdce s láskou darované je nedílnou součástí projektu AGE a vydavatelství ANTECOM jako její organizátor postupuje při její organizaci v souladu s pravidly GDPR a ve shodě s nimi jedná v oprávněném zájmu. Předávání cen bude snímáno médii. Z tohoto důvodu vyjadřují hosté svou účastí souhlas s pořízením a použitím audiovizuálního záznamu, který může obsahovat obrazové a zvukové záznamy týkající se těchto osob či jejich projevů osobní povahy.

KATEGORIE ZÁKLADNÍ ŠKOLY (3. až 9. ročníky)

1. místo

- Účast celého týmu na slavnostním setkání Srdcařů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- přívěsky srdíčka pro celý tým,
- originální medaile s logem soutěže pro celý tým,
- certifikát pro školu,
- dárkové poukazy na zboží v prodejnách LUXOR pro všechny členy kolektivu,
- dárek od společnosti AV MEDIA,
- společenská hra od firmy Mattel,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění na stránkách AGE.

Odměna pro kolektiv

- Vstupenky do zážitkového centra TEPfactor pro celý tým.

Odměny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu

- Třídenní relaxační pobyt v lázních Luhačovice pro 2 osoby ve čtyřhvězdičkovém boutique hotelu Radun,
- dárkový poukaz na zboží v prodejnách LUXOR v hodnotě 500 Kč,
- dárek od společnosti AV MEDIA,

- dárek z vamberecké krajky,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep,
- dvě vstupenky na koncert,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon.

Odměna pro školu/zařízení

- Volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor (MGOH) pro celou školu.

2. místo

- Účast zástupců týmu na slavnostním setkání Srdcařů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- přívěsky srdíčka pro celý tým,
- originální medaile s logem soutěže pro celý tým,
- certifikát pro školu,
- dárkové poukazy na zboží v prodejnách LUXOR pro všechny členy kolektivu,
- dárek od společnosti AV MEDIA,
- společenská hra od firmy Mattel,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění na stránkách AGE.

Odměna pro kolektiv

- Vstupenky do zážitkového centra TEPfactor pro celý tým.

Odměny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu

- Dárkový poukaz na zboží v prodejnách LUXOR v hodnotě 500 Kč,
- dárek od společnosti AV MEDIA,
- dárek z vamberecké krajky,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep,
- dvě vstupenky na koncert,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon.
- Volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

3. místo

- Účast zástupců týmu na slavnostním setkání Srdcařů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- přívěsky srdíčka pro celý tým,
- originální medaile s logem soutěže pro celý tým,

- certifikát pro školu,
- dárkové poukazy na zboží v prodejnách LUXOR pro všechny členy kolektivu,
- společenská hra od firmy Mattel,
- dárek od společnosti AV MEDIA,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění na stránkách AGE.

Odměny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu

- Dárkový poukaz na zboží v prodejnách LUXOR v hodnotě 500 Kč,
- dárek od společnosti AV MEDIA,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep,
- dvě vstupenky na koncert,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon.

Odměna pro školu/zařízení

- Volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

4.–10. místo

- Balíček s překvapením.

ZVLÁŠTNÍ CENA PŘEDSEDKYŇE
POSLEANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČR (mohou být oceněny až 3 týmy)

- Účast zástupců týmu na slavnostním setkání Srdcařů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- dárek od předsedkyně PS PČR,
- certifikát pro školu,
- přívěsky srdíčka pro celý tým,
- originální medaile s logem soutěže pro celý tým,
- dárkový poukaz na zboží v prodejnách LUXOR pro školu v hodnotě 1000 Kč,

- společenská hra od firmy Mattel,
- volné vstupenky do všech expozic MGOH pro celou školu,
- dvě vstupenky na koncert pro vedoucího kolektivu,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon pro vedoucího kolektivu,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep pro vedoucího kolektivu,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění na stránkách AGE.

VEŘEJNÁ HLASOVACÍ SOUTĚŽ

1. místo

- Účast zástupců týmu na slavnostním setkání Srdcařů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- dárkové poukazy na zboží v prodejnách LUXOR pro všechny členy kolektivu.

1.–3. místo

- Přívěsky srdíčka pro celý tým,
- originální medaile s logem soutěže pro celý tým,
- certifikát pro školu,

- dárek od společnosti AV MEDIA,
- dárek od společnosti CENTROPEN,
- společenská hra od firmy Mattel,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění na stránkách AGE,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

Odměny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu

- Dárkový poukaz na zboží v prodejnách LUXOR v hodnotě 500 Kč,
- dárek od společnosti AV MEDIA,
- dvě vstupenky na koncert,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon.

KATEGORIE MATEŘSKÉ ŠKOLY + 1. a 2. ROČNÍKY ZŠ

1. místo

- Účast celého týmu na slavnostním setkání Srdcařů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- přívěsky srdíčka pro celý tým,
- originální medaile s logem soutěže pro celý tým,
- certifikát pro školu,
- dárkový poukaz na zboží v prodejnách LUXOR pro školu v hodnotě 3000 Kč,
- hračky od firmy Mattel,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění na stránkách AGE,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

Odměny pro učitelku/učitele/ dospělého vedoucího kolektivu (týká se 1.–3. místa)

- Dárkový poukaz na zboží v prodejnách LUXOR v hodnotě 1000 Kč,
- dárek od společnosti AV MEDIA,
- dárek od ČPP,

- dárek od malířky Lucie Ernestové,

- dvě vstupenky na koncert,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep.

2. místo

- Účast zástupců týmu na slavnostním setkání Srdcařů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- přívěsky srdíčka pro celý tým,
- originální medaile s logem soutěže pro celý tým,
- certifikát pro školu,
- dárkový poukaz na zboží v prodejnách LUXOR pro školu v hodnotě 2000 Kč,
- hračky od firmy Mattel,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění na stránkách AGE,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

3. místo

- Účast zástupců týmu na slavnostním setkání Srdcařů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- přívěsky srdíčka pro celý tým,
- originální medaile s logem soutěže pro celý tým,
- certifikát pro školu,
- dárkový poukaz na zboží v prodejnách LUXOR pro školu v hodnotě 1000 Kč,
- hračky od firmy Mattel,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění na stránkách AGE,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

4.–10. místo

- Balíček s překvapením.

ZVLÁŠTNÍ CENA PRO ŠKOLU

- Účast zástupců školy na slavnostním setkání Srdcařů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- dárkový poukaz na zboží v prodejnách LUXOR pro školu v hodnotě 5000 Kč,
- pozvání na vybrané představení Studia Ypsilon pro děti,
- certifikát pro školu,
- společenská hra od firmy Mattel,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění na stránkách AGE,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

Odměny pro učitelku/učitele/ dospělého vedoucího kolektivu

- Dárkový poukaz na zboží v prodejnách LUXOR v hodnotě 1000 Kč,
- dárek od společnosti AV MEDIA,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- přívěsek srdíčko,
- dvě vstupenky na koncert,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep.

ZVLÁŠTNÍ CENA MPSV ZA ROZVOJ MEZIGENERAČNÍ SPOLUPRÁCE A SOLIDARITY (mohou být oceněny až 3 týmy)

- Účast zástupců týmu na slavnostním setkání Srdcařů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- dárek od ministra práce a sociálních věcí,
- certifikát pro školu,
- přívěsky srdíčka pro celý tým,
- originální medaile s logem soutěže pro celý tým,
- dárkový poukaz na zboží v prodejnách LUXOR pro školu v hodnotě 1000 Kč,

- společenská hra od firmy Mattel,
- volné vstupenky do všech expozic MGOH pro celou školu,
- dvě vstupenky na koncert pro vedoucího kolektivu,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon pro vedoucího kolektivu,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep pro vedoucího kolektivu,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění na stránkách AGE.

ZVLÁŠTNÍ CENA ZA ŠÍŘENÍ MYŠLENKY PROJEKTU V ZAHRANIČÍ

- Účast zástupců týmu na slavnostním setkání Srdcařů v historických prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR,
- certifikát pro školu,
- přívěsky srdíčka pro celý tým,
- originální medaile s logem soutěže pro celý tým,
- dárky od Krajánka ve světě,
- společenská hra od firmy Mattel,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění na stránkách AGE.

Odměny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu

- Dárek od společnosti AV MEDIA,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- originální dárek z vamberecké krajky,
- dvě vstupenky na koncert,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep.

Změna vyhrazena.

Srdce
s láskou darované

má svou hymnu

1/

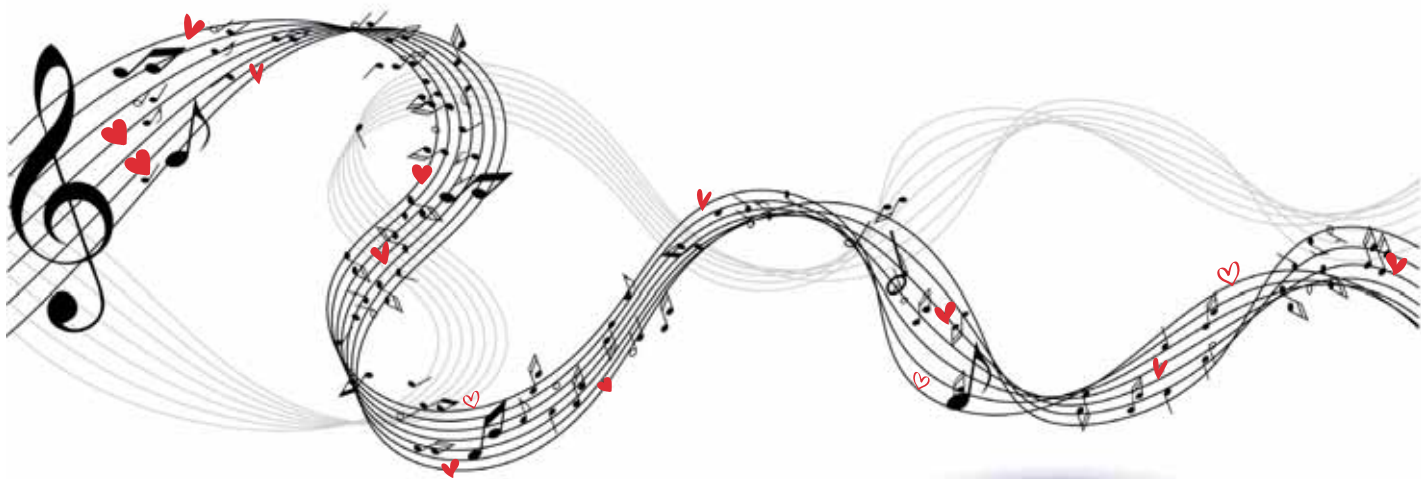
*Srdce tluče pomaličku,
zamyslí se na chvíličku.
/:K srdci dětí najde klíč,
ví, že tma je dávno pryč.:/*

2/

*Dospěláku, ohlédni se,
uvidíš náš krásný svět.
/:Srdce láskou otevřené,
cestu, co je samý květ.:/*

Refrén:

*/:Srdce s láskou darované
podávám Ti na dlani.
Stačí dotek, pohlázení,
úsmev mraky odhání.:/*

Text, který vznikl na základě prací zaslaných do soutěže Srdce s láskou darované,
zhudebnil Jindra Fritsch.
Písničku si můžete poslechnout na stránkách www.srdceslaskou.cz.

Hlasování na stránkách www.srdceslaskou.cz

Nezávisle na hodnocení poroty soutěže Srdce s láskou darované bude probíhat v termínu od 15. 3. do 10. 4. 2023 hlasování na stránkách www.srdceslaskou.cz, kde budou uveřejněny všechny příspěvky došlé do soutěže. Tímto může kdokoli dát hlas tomu týmu, jehož práce se mu líbí. V konečné fázi pak počty hlasů vyhodnotí počítač a zveřejníme TOP 10, které z tohoto veřejného hlasování vzejdou. První tři vítězné týmy získají hodnotné odměny (viz předchozí strany).

**Obdiv poroty mají všichni soutěžící, a všechny jejich práce
tak zůstanou zveřejněny na www.srdceslaskou.cz.**

Porota 9. ročníku celostátního projektu Srdce s láskou darované

JAN SCHMID
zakladatel a ředitel
Studia Ypsilon

JANA JENŠÍKOVÁ
jednatelka vydavatelství ANTECOM,
zakladatelka projektu
Srdce s láskou darované

MARIAN JUREČKA
ministr práce
a sociálních věcí

MARKÉTA PEKAROVÁ ADAMOVÁ
předsedkyně Poslanecké
sněmovny Parlamentu ČR

MARTIN DEJDAR
za Studio Ypsilon

MICHAL NESVADBA
umělec,
který svou tvorbu zasvětil dětem

IGOR ROLÍNEK
za ČPP

LENKA HELENA KOENIGSMARK
za Mattel Česká republika

ONDŘEJ ZICHA
za Studio Ypsilon

ANNA MAJEWSKÁ
za vydavatelství ANTECOM

Klasická hudba má
neuvěřitelnou moc.

Přijďte se přesvědčit,
že může být pohlazením
pro vaši duši.

SYMFONICKÝ
ORCHESTR
HL. M. PRAHY
PRAGUE SYMPHONY ORCHESTRA

fok

2022/2023

88. KONCERTNÍ SEZÓNA

Hrdí partneři
celostátního projektu

Srdce
s láskou darované

DUHOVÁ KOČKA – autorský obchod
Lucie Ernestové věnuje vítězům projektu
Srdce s láskou darované krásné dárky.

„Každý člověk potřebuje cítit, že je součástí
nějakého celku, komunity, party... Aby ten pocit
naplnil, potřebuje vnímat, že je pro celek nějak
užitečný. Že je jeho jedinečnou a platnou součástí.
Z dětí se stávají dospělí tím, že z opečovávaných se
stávají těmi pečujícími.

A právě Srdce s láskou darované vám dává příležitost
zažít si pocit toho, kdo pečuje a dává.“

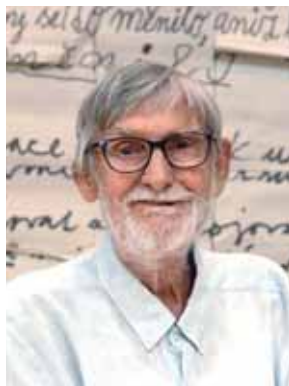
Lucie Ernestová

 DUHOVÁ
KOČKA
LUCIE ERNESTOVÁ
WWW.DUHOVAKOČKA.CZ

*J*edno z předních českých divadel
je tu s námi už 59 let!
A je také patronem našeho projektu
Srdce s láskou darované.

Předsedou poroty je tvůrce
a zakladatel Studia Ypsilon Jan Schmid

Do projektu Srdce s láskou darované se mohou dále zapojit:

Martin Dejdar

Petr Vacek

Jan Jiráň

Jiří Lábus

Jiřina Vacková

Pavel Nový

Jana Synková

Petr Vršek

Město Vamberk a Muzeum krajky Vamberk vás zvou na prohlídku

- trvalých expozic paličkových krajk
- specializovaných tematických výstav
- proměny krajky v Čechách od počátku 18. století až do současnosti
- unikátního paličkovacího stroje

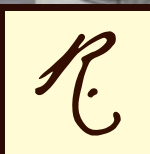
Otevřeno celoročně

Více na www.moh.cz/muzeum-krajky

MUZEUM
krajky
VAMBERK

Hrdí partneři
celostátního projektu

boutique

HOTEL RADUN

Est. 1928

Zažijte úslužnost první republiky v krásných moravských lázních Luhačovice.

www.hotelradun.cz

DÍKY VÁM JSME OPĚT ÚSPĚŠNÍ

Pojišťovna roku

1. místo
Autopojištění

1. místo
Pojištění občanů

2. místo
Životní pojištění

2. místo
Pojištění průmyslu
a podnikatelů

Zlatá koruna

1. místo
Pojištění podnikatelů
a průmyslu

2. místo
Autopojištění
COMBI PLUS IV

3. místo
Životní pojištění
NEON LIFE

ČESKÁ PODNIKATELSKÁ POJIŠŤOVNA

Děkujeme!

Hudba jako kouzelnice i věrná přítelkyně

Pražští symfonikové připravili program pro rodiny s dětmi

Hudba jako věrná přítelkyně. Takový podtitul nese nová sezona Pražských symfoniků, které patří číslo 88. „V současné době, která nám v jednom kuse přináší samé změny, a někdy dokonce i nepříjemná překvapení, jsme v nové sezoně divákům připravili program, který je obejme. Nenajdete v něm žádnou drsnou nebo agresivní hudbu. Chceme, aby si divák šel na naše koncerty odpočinout a vychutnat si něco krásného. Být na chvíli offline, ve světě hudby,“ říká dramaturg Pražských symfoniků Martin Rudovský.

▼ Orchester na dotek
> Kouzelná Rybovka
>▼ Na jednom z programů pro školy

Příjemné prostředí a hudba jako věrná přítelkyně je zapotřebí o to víc u našich nejmenších, u dětí. V dětských programech se orchestr FOK každoročně zaměřuje na všechny věkové kategorie. Od nejmenších, pro které je návštěva s rodiči možná úplně první setkání s živou hudbou, až po školní exkurze, jimž nabízí i pohled do zákulisí fungování orchestru a historický kontext.

Filmová hudba i Krteček

Ještě před začátkem sezony se všichni příznivci setkají na tradičním koncertě ve Valdštejnské zahradě, který bude dirigovat Marko Ivanović. Návštěvníci se opět můžou těšit na oblíbenou filmovou hudbu, ale i vybrané klasické kusy, tentokrát od Josefa Suka, Bedřicha Smetany a Anto-

nína Dvořáka. Vystoupí též přední česká sopranistka Jana Šrejma Kačírková.

I školní rok se zahajuje s FOK. Na prvního září je naplánován odpolední program se všemi milovaným večerníčkovým Krtečkem, který se z televize přesune na velké plátno Smetanovy síně Obecního domu. Za zvuků živé hudby si děti (ale i rodiče, kteří na pohádkách vyrůstali) užijí Krtkovy dobrodružné příběhy, mezi nimiž samozřejmě nemůže chybět *Krtek a muzika*. První příběh *Jak krtek ke kalhotkám přišel* letos slaví 65 let od svého vzniku, což přesně dokládá, kolik z nás už s Krtkem prožilo dětství. Jako jediný byl také opatřen mluveným slovem. V těch ostatních to je právě hudba Václava Petrova, která převzala daleko zásadnější roli.

Dotkněte se orchestru

Oblíbená hudební setkávání pro celou rodinu Orchester na dotek úplně změnil kabát. Zpracování se chopil zkušený dramaturg a scenárista Jiří Chalupa, známý jako moderátor Studia Kamarád, televizního programu, který provázel dětství dnešních rodičů a často už i prarodičů. Ve čtyřech setkáních s kouzelníci Hudbou děti objeví tajemství, krásu a neobyčejnost jim dobře známých míst. Kapitoly *Domov*, *V naší ulici*, *Výcházka do přírody* a *Na cestách* budou provádět nové postavy slečny Jülie a pana Notičky, ve kterých se představí Veronika Khek Kubařová (v alternaci s Johanou Schmidtmajerovou) a Marek Němec. Zábavná hudební dopoledne bude dirigovat již tradičně Jan Kučera. Po covidové době se děti opět mohou těšit na oblíbenou část těchto koncertů, kdy dostanou možnost se zblízka setkat s hráči na pódiu a vyzkoušet si samy hru na hudební nástroje.

Hudební imaginárium a Kouzelná Rybovka

Ve vánočním čase se vrátí představení Kouzelná Rybovka, které Pražští symfonikové v minulé sezoně připravili ve spolupráci s Divadlem Lampion a režisérem Matějem Formanem. Unikátní loutkové zpracování příběhu *České mše vánoční* od Jakuba Jana Ryby bylo do posledního místa vyprodané, a proto se letos představení uskuteční nejen v krásném kostele sv. Šimona a Judy, ale také ve Smetanově síni Obecního domu, kde bude spojeno s každoroční charitativní akcí pro UNICEF.

Bratři Formanové se tentokrát ujali také režie každoročních víkendových dílen pro děti *Klasika všemi smysly*, které FOK pořádá vždy první týden v září. Program nese název Hudební imaginárium a nabízí inspirativní výlet do poetického světa výtvarného umění a hudební imaginace. Vedle koncertů pro veřejnost se orchestr FOK věnuje také vzdělávací činnosti a nabízí hned několik programů pro školy.

Kdy jindy než v dětství udělat „kouzelnici“ hudbu svojí věrnou přítelkyní. Protože hudba nám může dát daleko víc, než by se na první poslech mohlo zdát. Je vyjádřením emocí, způsobem komunikace. A objevování světa jejím prostřednictvím dodává dětskému vnímání další rozměr. Nemluvě o nezapomenutelných vzpomínkách na zážitky strávené s rodinou.

Text: Karla Melichnová

Foto: archiv Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK

Objevování
světa
prostřednictvím
hudby dodává
dětskému
vnímání další
rozměr.

„Rodina? To je pro mě všechno,“

říká Jana Šrejma Kačírková

S jednou z našich nejlepších sopranistek jsme se poprvé setkaly na Mezinárodním hudebním festivalu v Českém Krumlově. V přenádherných šatech, za potlesku vestoje se převtělila v Rusalku, až běhal mráz po zádech. A pak si na afterparty sama utřela židličku od deště a na rautu ochutnala všechno pro jistotu dvakrát. S heslem svého dědečka *S úsměvem jde všechno líp* a nakažlivým zvonivým smíchem vás dobije energií a optimismem na týden dopředu. Rozhodí ji jen neprofesionalita. Dobrovolná hasička, smíšek i holka do deště, hrdá rodačka z jihočeského Vidova. Držitelka tří Cen Thálie. Operní diva první velikosti. Jana Šrejma Kačírková.

Povídáme si na terase ve vaší rodné vesnici. Máte stále angažmá v Národním divadle Brno, žijete v Praze, ale je na vás vidět, jak moc jste hrdá holka z Vidova. Co pro vás znamenají rodina a domov?

Všechno. Vidov a moje rodina, to je pro mě všechno. Říkám tady tomu *kruh*. To je můj prostor, kde se nadechnu, kde načerpám energii, a pak jdu do boje, předávat energii dál. Žiju s pocitem, že když mi kdokoli cokoli udělá, tady mě zachrání. Tady se zavřu a nikdo mi neublíží. Naše rodina si opečovává každého svého člena a máme soudržnost, které nás naučil náš děda. Je mi tady hrozně dobře, stačí, když si sednu na terasu nebo dole na lavičku před dům a už mi nic nechybí.

Jak se stát nejlepší sopranistkou

Jak vzpomínáte na dětství? Muzicírovalo se u vás? A jak se z okaté holčičky stane nejlepší sopranistka současnosti?

Jak se taková holka dostala k opeře? Náhodou. To, že jsem u opery, je zásluha operní legendy Libušky Domanínské, ke které jsem se díky mojí mamince dostala do Prahy. Maminka tenkrát někde zjistila, že „*bude dobře se naučit zpívat*“. A že si můžu vybrat. Já samozřejmě nechtěla s prominutím ječet operu, já chtěla zpívat jako *normální lidi*. Ale maminka chtěla, abych se učila zpívat klasickou cestou. A tahle klasická cesta mě, i díky osobnosti Libušky, vzala za srdce. Začalo mi to jít, začalo to fungovat, znít a lidem se to líbilo. Tak jsem si řekla: „asi dobrý“ a začalo mě to víc a víc bavit. Když jsem šla na konzervatoř, veškerý repertoár jsem měla muzikálový. Populární písně, ale operu jsem neznala skoro žádnou. Byla jsem úplně mimoň. Ale zamilovala jsem se...

Co považujete za klíčové milníky na cestě na výsluní operního světa?

Těch bylo víc. Za zlom považuji, že jsem zabodovala na soutěži v Karlových Varech, kde mě slyšel ředitel Národního divadla moravskoslezského v Ostravě a pozval mě na hostování. Jela jsem tam takzvaně předzpívat. A oni mě opravdu vzali! To jsem byla v posledním ročníku na konzervatoři a začala jsem v Ostravě hostovat. Zůstala jsem tam deset let. Další zlom nastal v Liberci, kde mě slyšel Jirka Heřman, šéf opery Národního divadla, v premiéře Náměsíčné Vincenza Belliniho. Hned si mě vzal do Prahy na hostování a dostala jsem díky tomu překrásné role. To jsou momenty, které mě posunuly dál. A samozřejmě další produkce, na kterých jsem pracovala. Třeba setkání s operním režisérem Davidem Radokem.

Thálie hned třikrát

Nejprestižnější divadelní cenu Thálie jste získala už třikrát. V roce 2012, 2013 a 2020.

Jak jste se z profesního a pěveckého hlediska od získání první Thálie a té poslední změnila? Vnímáte to?

Určitě. Byla jsem střelec. Což jsem pořád, ale už menší. To, že mám lásku k divadlu, že to tam miluju a jsem na jevišti ráda, se nezměnilo a nikdy nezmění. Ale byla jsem trochu, nechci říct, že nepřipravená, to ne, ale dávala jsem to trochu *lážo plážo*. Nikdy jsem nebyla dokonalý stroj, který se snažil být perfektní. Já chtěla, aby si diváci odnesli emoce.

Samozřejmě, že jsem se naučila, co bylo třeba, ale jela jsem na emoce a pocit. Když mě něco napadlo,

Talent se vždycky projeví.

✓ S Cenou Thálie

✓ Ze slavnostního křtu vlastního alba *Když láska přilétá*

Naše rodina si opečovává každého svého člena a máme soudržnost, které nás naučil náš děda.

> S dcerou Aničkou

✓ Mezi dobrovolnými hasiči ve Vidově se cítí operní diva také skvěle

tak jsem to v tu chvíli prostě udělala. Třeba na premiéře v Liberci jsem zazpívala koloraturu v úplně jiném místě, než jsem měla, a vyjela jsem přitom až na tříčárkované f. A pak jsem se podívala na video a bylo vidět, jak jsem samu sebe překvapila. Ale vždycky jsem měla dobré nervy, nikdy mě to nevykolejilo. Vlastně to neznělo špatně, jen mě překvapilo, jak jednoduše se pěvec dostane úplně jinam.

Tohle se změnilo. Teď se na role mnohem víc připravuju, přemýšlím o nich. Nikdy jsem ale nepřemýšlela nad tím, jak zpívat. Prostě jsem otevřela pusu a zpívala. Samozřejmě, že musíte mít techniku, to je základ. A s paní Domanínskou jsem se ji učila víc než dvacet let. Ona vždycky říkala to známé: „Těžko na bojišti, lehký na cvičišti.“ Nejdůležitější ale pro ni bylo tělo. Říkávala mi: „Musíš zpívat tělem, hlas je rozezpíváný hned, ale musíš rozpohybovat tělo, aby sis neublížila.“ A toho se držím.

Když jste na jevišti a hrajete třeba Paminu, stáváte se tou postavou? Nebo jste stále Jana Šrejma Kačírková?

Zrovna jsem nad tím přemýšlela. Ve chvíli, kdy vstoupím na jeviště, přestávám to být já a jsem tou postavou. Mám načteno, potřebuju všechny informace, musím přesně vědět, co ta postava cítí, jaká je, co by udělala. A pak už to nechávám jít a působit na sebe. Celý den před představením o tom přemýšlím, říkám si, že jsem Pamina, Desdemona, Mařenka, a navozuju si tu atmosféru. Ne, že bych se do něčeho pretvářela, ale jenom si přemýšlím nad příběhem. A pokaždé je to jiné. Vždycky cítím jiné emoce a na něco jiného přijdu. Vždycky jdu na jeviště s jinou náladou, mám jiné herecké partnery, zazpívám fráze jinak. Samozřejmě, že ne úplně, režijní pojetí je stále stejné, ale každá věta se dá říci miliony způsoby a zazpívat pokaždé jinak. A o tom to podle mě je. Je to pravdivé.

V tuto chvíli se pod balkonem ozvali místní dobrovolní hasiči, kteří jeli kolem. „Jani, už je pět! Bude nástup na cvičení!“ „No jo, v půl jsem tam,“ zavolala na ně dolů a s decentně vypláznutým jazykem a smíchem jim zamávala na cestu.

Takže se s rolí vyvíjíte? Řekne vám to někdy něco o vás? Že díky roli přijдете na něco taky o sobě?

Na zpěvákovi je na jevišti vždycky vidět, jaký je. Když jsou lidi pravdiví, je to na nich hrozně znát. A když dělají pózy, je to taky vidět. Lidská povaha se na jevišti projevuje vždycky. Třeba v maličkostech, že si jen prohrábne vlasy nebo v roli použije gesto, které je mu vlastní. Pořád jsme to my, roli

stavíme na svém těle, na svém vnímání a emocích. To znamená, že Paminu nebo Královnu noci zazpívá kolegyně s totožnou produkcí, režii i kostýmům úplně jinak než já. Protože je jiná. Já jsem energická, nebojím se projevit vášně, když mám být v roli vášnivá, někdo se naopak stydí.

Jak dlouho vám po představení trvá se dostat do té energické veselé Jany? Lusknutím prstu?

Někdy ne. Když je to koncert nebo ne tak obtížné představení, tak to netrvá tak dlouho. Ale jindy na to potřebuju třeba dvě hodiny. Ale ještě se vrátím k Tháliím. Nesmírně si vážím toho, že jsem je získala v delším časovém intervalu, protože to znamená, že si držím nějakou úroveň. Když někdo dostane tři Thálie za sebou, tak byl v tu dobu ve formě. Ale pro mě je tohle obrovská pocta a znamení.

Na roli, za kterou jsem poslední Thálii získala, jsem opravdu makala jako na žádnou jinou. Třicetvrtěhodinu stojím sama na jevišti a zpívám ve francouzštině, kterou jsem se nikdy neučila. Takže to pro mě bylo hrozně těžké, zkoušení s Davidem Radokem, a ještě v domečku bez nápovědy, kam mě zavrou a po třicetvrtěhodině vypustí. Ale já byla tak připravená, že jsem se nebála. Může se stát kdykoli cokoli, ale to už se nějak zachrání. S tím už se něco udělá, protože věřím, že co dám, to se mi vrátí. A po takovéhle roli to po představení dobíhá pomalu, to vypětí je extrémní. Hodinu po představení přemýšlím, jak jsem to zahrála, jak diváci reagovali. A najednou střih a jsem mrtvá, usnu a vůbec nevím jak. Takhle to funguje. To jsou emoce. Člověk neví jak, a je vyčerpaný. Energie dojde a nazdar.

Určitě dostáváte otázku, kterou roli byste si chtěla zahrát. Máte ale roli, do které potřebujete dozrát?

Manon Lescaut od Pucciniho. A Jenůfa v Její pastorkyni. Ale myslím, že do nich už pomalu zraje, že už je jen otázka času, jestli přijdou

nebo ne. I když já jsem zvláštní tvor. Nemám sny. Z jedné strany bohužel, protože jsem kvůli tomu ani neměla potřebu jít do zahraničí. Neříkám, že bych nechtěla, to chce asi každý, ale tím, že mi dali angažmá, příležitost, a postavili mě na jeviště, tak jsem neměla potřebu se nikam cpát. Protože jsem na jevišti už stála a byla jsem šťastná, že mám krásnou práci a můžu ji dělat a nikdo mě z jeviště nevyžene. To samé mám s rolemi. Než jsem stačila snít o Rusalce, dostala jsem nabídku ji zpívat. Nikdy jsem vyloženě netoužila po nějaké roli. I když je pravda, že Manon Lescaut bych si opravdu přála, ale byla bych nepokorná, kdybych řekla, že se mi to musí splnit. Protože mě se splnilo tolik netušených snů, že už teď jsem opravdu šťastná.

Opera není stará a nudná

Jak se zpívá pro děti? Vy jste se hudbě věnovala odmala. Jak často potkáte na koncertech vážné hudby mladé publikum?

Jaké je? Jak otevřít mladým, ale vlastně všem, krásný svět vážné hudby?

To kdybych věděla, tak to hned udělám. Museli bychom jim vážnou hudbu představit, protože ji neznají, nevěří tomu. Chtěli by mít všechno jednoduché a náročnější věci už nehodlají akceptovat. Nehodlají tomu věnovat čas. Ale jsem přesvědčená o tom, že kdyby přišli do divadla, tak by se jim opera líbila. A většina takových případů je, že mi řeknou: „*No já nevím, to asi nedám.*“ A pak jsou nadšení. Operu a klasickou hudbu neumí každý. Ten obor se musí obdivovat. Za mikrofon si může stoupnout leckdo, ale abyste uzpívala divadlo, přesvědčila diváky, aby vám věřili, aby na vás šli a měli z toho radost, není jednoduché. Tohle všechno musíme umět. Hrát, zpívat, pohybovat se na jevišti. A když se to dá dohromady s orchestrem, zvukem, sborem, tak to je jedna velká emoce a diváci to cítí. Lidi si myslí, že opera je stará a nudná, ale není to vůbec pravda. Opera drží krok, těžce, ale drží. Ale diváci tomu nechtějí věřit. Myslí si, že si sednou do hlediště a budou se tři hodiny nudit. A pak jsou fascinováni zvukem, a když k tomu dostanou ještě emoce...

Dalo by se tomu pomoci na školách?

Určitě, pořádají se sice výchovné koncerty, ale ve školách se na hudební výuku nedbá a přijde mi, že ji berou jako ten nejposlednější předmět. Dcera Anička půjde do třetí třídy a měla hudebku snad jen čtyřikrát do roka. Ve škole je neučí ani základy. A je to škoda, protože je to přece naše kultura. Je třeba, aby děti tímhle základním

vzděláním prošly. Samy si pak můžou vybrat, jestli se jim to líbí. Ale měly by mít tu možnost se s uměním seznámit. A samozřejmě, důležitý je i přístup v rodinách.

Co byste poradila dětem, které mají rády hudbu, a okolí jim v rozvoji nechce nebo nemůže pomoci?

Myslím si, že talent se vždycky projeví. Že není možné, aby touha vyprchala. Když hudbu chtějí, tak musí hrát, zpívat. Jít si za tím. U nás doma nikdo nevěřil, že budu zpívat. A to mám od rodiny tu největší podporu. Proto mě naši dali na gymnázium a doufali, že na to zapomenou a budu si zpívat jen v pokojíčku. Ale mně to nedalo a nevzdala jsem to. To je něco, co se nedá opustit. Naši dali mému zpěvu určité zkoušky, aby zjistili, jestli to vydržím a půjdu si za tím, protože chtěli, abych byla v životě šťastná. Ale když viděli, že mi to jde a je šance, že budu výborná, protože být jen dobrá v oboru nestačí, tak to povolili.

Vydavatelství našeho časopisu AGE vymyslelo celorepublikový projekt pro děti Srdce s láskou darované. Komu byste darovala svoje srdce vy?

Mě napadne jako první náš děda. Samozřejmě, že myslím i na dcerku Aničku, rodiče, sestru a další nejbližší. Děda býval u nás ve Vidově velkostatkář. Dal základ tomu, abychom byli takoví, jací jsme. Abychom byli pokorní, vážili si všeho, co máme, vážili si práce a vše dělali s láskou. I práci, kterou nesnášíme, protože ji stejně budeme muset udělat. A s nechutí nás to akorát naštvě. Jeho heslo bylo: „S úsměvem jde všechno líp.“ Chtěl, abychom si život užívali a měli rádi své okolí. Děda nám to ani nemusel říkat, my ho jen sledovali a všechno pochopili. Na brigády jsme chodili vždycky celá rodina, protože nejlépe se pracuje, když je kolem parta lidí. Nalil do nás lásku k životu, okolí a svou moudrost. I když byl hrozně přísný. Ale věděli jsme, že nás miluje, dýchá za nás. Tenhle pocit nám dal. A myslím, že to je maximum, co nám kdy mohl předat. Dal nám přirozenost a určité neuznávání autorit. Ke všem se chová stejně a musím říct, že na to lidi slyší. Prostě si na nic nehrát a být pořád sám sebou. Děda tady není už čtrnáct let, ale pro mě to je, jako kdyby odešel včera.

*S Janou Šrejma Kačírkovou si povídala
Štěpánka Kotrbová*

*Foto: Lenka Hatašová, Libor Sváček, archiv MHF
Český Krumlov a archiv J. Šrejma Kačírkové*

> S autorkou článku

Jana Šrejma Kačírková (40)

Vynikající sopranistka je jednou z nejvýraznějších interpretačních osobností současné klasické hudby. V Českých Budějovicích vystudovala Česko-anglické gymnázium. V roce 2006 absolvovala Pražskou konzervatoř. Během studií účinkovala v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, kde odehrála desítky rolí. Je stálou členkou souboru opery Národního divadla Brno, stálým hostem Národního divadla v Praze a Jihočeského divadla, kde získala čtyři Jihočeské Thálie. Je držitelkou už tří prestižních Cen Thálie. Mezi její přední role patří Rusalca, ve které se představila před českokrumlovským Otáčivým hledištěm, Susanna ve Figarově svatbě, Donna Anna v Donu Giovannim, Mařenka v Prodané nevěstě, Mimi v La bohème nebo Violetta v La traviatě. Žije v Praze, je vdaná a má dceru Aničku.

Projekt Senioři v krajích projel cílovou páskou se vztyčenou hlavou.

Pomáhal pět let samosprávám i seniorům

Projekt Implementace politiky stárnutí na krajskou úroveň, který se vžil pod pracovním názvem Senioři v krajích, dospěl ke konci června po pěti letech svého působení v krajích do finále. Tedy alespoň v té podobě, na jakou byli všichni – politici, krajské a obecní činitelé, instituce i samotní senioři – zvyklí. Nyní do konce roku bude fungovat už jen v úzkém kruhu pracovníků, zejména bude dokončeno zpracování analýzy externím dodavatelem, poskytovány informace k seniorské problematice atp.

„Projekt Implementace politiky stárnutí na krajskou úroveň reagoval od svého vzniku na demografický vývoj obyvatelstva, kdy konstatujeme, že česká společnost stárne. Strategický rámec přípravy na stárnutí 2021 až 2025 (dále STRAPS), přijatý vládou v září 2021, je úspěchem projektu. V uvedeném materiálu je zformulováno takzvané Desatero, které vypovídá o jednotlivých oblastech společnosti, jimiž bychom se měli zabývat a rozvíjet je, aby se našim seniorům lépe žilo,“ říká vedoucí oddělení sociálního bydlení, bezdomovectví a podpory seniorů MPSV Jana Řeháková Fučíková.

Projekt reagoval i tématy u kulatých stolů, na besedách s odborníky i laickou veřejností, ať se jednalo o důchodovou reformu, bydlení seniorů či aktivní stárnutí. „Díky projektu máme i analýzy, které jsou pro zájemce zdarma k dispozici na webu seniořivkrajích.mpsv.cz. V neposlední řadě byla přínosem pro tvorbu lokálních koncepcí a seniorsky přívětivého prostředí role ustanovených krajských koordinátorů. Řešení kontaktních míst, která se budou zabývat seniorskou problematikou, je pro nás výzvou do budoucna. Naší vizí je budování společnosti myslící na seniory z pohledu sociálního zabezpečení, zdravotního systému, materiálně technického zabezpečení, ale i společnosti plné mravní úcty k seniorům,“ doplňuje vedoucí oddělení.

SBORNÍK DOBŘÍ PRAXE

PROJEKT IMPLEMENTACE POLITIKY
STÁRNUTÍ NA KRAJSKOU ÚROVEŇ

Cíle projektu splněny

Cílem projektu byla a je především formulace tezí státní sociální politiky v oblasti přípravy na stárnutí a (zejména metodická) podpora její implementace na úroveň vyšších územně samosprávných celků a následně rovněž na úroveň samosprávy, která je svojí působností nejbližší občanům.

Důležitá také byla souběžná příprava podkladů pro zpracování návrhu zákona o seniorech a související legislativy, jež bude – tak, jak je to běžné v ostatních zemích EU – charakterizována komplexním, nikoli striktně resortním přístupem, s důrazem na provázanost sociálně-zdravotního pomezí apod.

Budujeme soudržnou společnost

Jednotlivým principem všech klíčových aktivit projektu je propagace a popularizace tématu stáří a stárnutí. Projekt na jedné straně vyzdvihuje pozitivní charakteristiky spojené se seniorským věkem. Dále propaguje koncept aktivního stárnutí s důrazem na péči o vlastní zdravotní stav, snahu zapojit se do veřejného dění, zájem o další sebe/vzdělávání či rozvoj volnočasových aktivit seniorů. Vedle toho se projekt Senioři v krajích zaměřuje na prevenci diskriminace na základě věku, předcházení sociálnímu vyloučení seniorů (až čtvrtina seniorů v ČR žije osaměle či v sociální izolaci) či na ochranu nejkréhčích seniorů. Tímto přispívá k budování soudržné společnosti a napomáhá mezigeneračnímu přenosu hodnot.

„Myslím si, že cíle projektu byly nastaveny podle možností a individuální situace v daných krajích. Někde se dařilo lépe a někde hůře. Nicméně metodická podpora podle zájmu krajů byla poskytnuta. Vznikl dokonce i metodický návod pro tvorbu strategií stárnutí v obcích (2021). Také proběhly krajské kulaté stoly, kde byl tento metodický návod odprezentován, a informace ke strategickému plánování předal do terénu doktor Pavel Bednář,“ míní gestorka a analytička projektu Senioři v krajích Bohumila Anna Eisenhammer.

Výstupy přesahující počáteční záměr projektu

Cíle projektu se podařilo v souladu s předpoklady za pět let naplnit a díky akčním a kreativním pracovníkům šel projekt ve svém působení často i mnohem dál.

„Vznikla spousta zajímavých akcí a činností, které pomohly mnoha lidem, a nechtěla bych žádné upozadit. Každý z nás jistě využil plody naší práce různě. Vzhledem k tomu, že posledním výstupem tohoto projektu je metodika týkající se vzniku Seniorské obálky, tak musím zmínit tento počín. Díky naší krajské koordinátorce Daně Žižkové ve spolupráci s IZS vznikla na území České republiky fenomenální věc. Dalším velkým počinem, který našemu garantovi pro PR oblast Davidu Peltánovi a grafičce Lence Dohnalové vzal mnoho nocí, byla publikace Sborník dobré praxe, jež má velký úspěch právě u odborníků z oblasti seniorské politiky. Krásné a hlavně užitečné jsou rovněž zpravodaje, z nichž se díky oblíbenosti staly měsíčníky, v době pandemie pak časopis Povzbuzení a nesmím opomenout ani vzdělávací videospoty, které stále můžete vidět na kanálu YouTube,“ připomíná Bohumila Anna Eisenhammer

Zmíněná Seniorská obálka, formulář s informacemi pro složky IZS o zdraví jejího majitele, se stala velmi oblíbenou u seniorů i záchranářů – složek IZS. Brzy se rozšířila po celé republice a nakonec i na Slovensko.

„Z kulatých stolů a setkání na platformách s odborníky vznikla Seniorská obálka, která pomáhá zachraňovat lidské životy a chránit zdraví nejen seniorů, a nakonec i Seniorská obálka mini, tedy její cestovní verze do peněženky,“ vysvětluje iniciátorka tzv. I.C.E. karty (In Case of Emergency/použit v případě nouze) a koordinátorka projektu Senioři v krajích pro Jihomoravský kraj Dana Žižková.

**Téma stárnutí
je dál v centru
zájmu. Budeme
se víc zaměřovat
na prevenci,
osvětu a stárnutí
ve zdraví.**

Pro odbornou část cílové skupiny projektu Senioři v krajích byly přínosné analýzy a studie, které v průběhu realizace projektu vznikaly, například Realizace kvantitativního výzkumu – životní postoje a preference seniorů, Zmapování segmentu služeb pro domácnosti seniorů, Zpracování podkladů pro návrh systémových opatření v oblasti zdravého stárnutí, Zpracování podkladů pro návrh systémového řešení věkové diskriminace a násilí na seniorech apod. Velmi důležitým výstupem je již zmíněný dokument STRAPS. Podstatná byla detailní a intenzivní práce a bohatá spolupráce krajských koordinátorů projektu v jednotlivých krajských i obecních samosprávách.

Žádané a navštěvované byly pravidelné krajské a celostátní besedy – kulaté stoly a platformy. A dokud to šlo, tak také Dny seniorů, které však zastavila pandemie covidu. Dobře fungovaly a fungují také sociální sítě – Facebook Senioři v krajích a youtubový kanál Senioři v krajích, kde zájemci najdou osvětové videospoty, záznamy výzvy na podporu mezigeneračního soužití Jerusalema Dance Challenge i záznamy ze Závěrečné mezinárodní konference Stárnutí je výzva!

Tečka s otazníkem

Pomyslnou tečkou za působením projektu Senioři v krajích byla zdařilá Závěrečná mezinárodní konference Stárnutí je výzva!, která se konala 19. května v barokním refektáři Kláštera dominikánů v Praze a dostupná je také online na YouTube kanálu Senioři v krajích. Navštívily ji stovky odborníků i zájemců z řad laické veřejnosti.

„Celá akce byla velmi přínosná, milá a profesionální. Vybraní hosté byli perfektní. Především mě bavil pan profesor Potůček a jeho nadhled a skrytý humor, který viditelně prodlužuje život. Děkuji, že jsem mohla být součástí,“ sdělila účastnice Adéla Čapková.

Konferenci zahájil ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka. Následovaly jednotlivé prezentační a diskuzní bloky na témata jako Možnosti dosažení spravedlivých důchodů, Politika stárnutí v ČR a EU, Co nám ukázala epidemie Covidu-19 o stárnutí a seniorech v naší společnosti a Dobrá praxe politiky stárnutí na krajské úrovni a místní úrovni. Ke konferenčnímu stolu přijali pozvání přední čeští, slovenští a angličtí odborníci na seniorskou tematiku.

„Spolupráce s týmem externích spolupracovníků byla úžasná a díky prolnutí a stmelení našich a jejich sil se uskutečnila velmi přínosná a odborná konference plná zajímavých informací a příkladů dobré praxe. Jsem moc ráda, že jsme veřejnosti, alespoň v takto omezeném formátu, mohli představit jednotlivé výstupy projektu Senioři v krajích, ať už se jednalo o výzkumné studie, Sborník dobré praxe, Seniorskou obálku nebo STRAPS,“ zhodnotila akci Bohumila Anna Eisenhammer.

Projekt Implementace politiky stárnutí na krajskou úroveň byl financován z Evropského sociálního fondu v rámci Operačního programu Zaměstnanost a ze státního rozpočtu České republiky. Ač byl pro svoji oblíbenost a efektivitu prodlužován, jeho životnost byla přece jen omezená grantovými časovými limity.

„Myslím si, že jsme byli schopni finanční prostředky využít na mnoho zajímavých akcí, kterými jsme zájemcům zprostředkovali kontakt s dalšími lidmi a odborníky, od nichž měli možnost načerpat inspiraci pro svůj vlastní rozvoj a zvýšení kvality svého života. Prodloužení svědčilo mimo jiné o tom, že o téma stárnutí byl a je zájem, kvůli demografickému vývoji je třeba ho stále více řešit, a myslím, že i nadále bude velmi diskutované. Splnili jsme všechny hlavní aktivity projektu, a ještě jsme dokázali být tvůrčí a inovativní, abychom veřejnosti přinesli nové a neotřelé výzvy, které mohly leckomu změnit život. Potkali se zkrátka správní lidé, kteří se podpořili v tvořivé práci. Do cíle jsme dojeli se vztyčenými hlavami,“ uzavírá Bohumila Anna Eisenhammer.

Ač projekt Senioři v krajích k 30. červnu zúžil svoji působnost na krajských samosprávách, v současné době je snaha podle pravidel OZP+ napsat další nový projekt, který by se věnoval opět seniorské oblasti, ale v jiném duchu. Podle prvních představ by měl být více zaměřený na prevenci, osvětu a stárnutí ve zdraví, což ukázaly jako velice potřebné a žádané právě výsledky jednotlivých analýz z původního projektu.

Text: David Peltán

Foto: archiv MPSV

Více informací: www.seniorivkrajich.mpsv.cz

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

MINISTERSTVO PRÁCE
A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

#seniorivkrajích

Implementace politiky stárnutí na krajskou úroveň

Projekt: Implementace politiky stárnutí
na krajskou úroveň
CZ.032.63/0.0/0.0/15_017/0006207

- Projekt se koná na podporu a rozšíření přípravy na stárnutí populace napříč ČR. Cílem je začlenit agendu přípravy na stárnutí do stávajících strategických a rozvojových dokumentů krajů a zároveň napomáhat jejich plnění
- Spolupracujeme s kraji a obcemi, které znají nejlépe potřeby svých obyvatel a mohou snáz realizovat řadu konkrétních opatření na podporu seniorské politiky
- Máme krajské pracovníky ve 14 krajích ČR, kde zastřešují aktivity projektu v daném regionu
- Pořádáme veřejné diskuze, tzv. kulaté stoly, k tématům politiky stárnutí, na které zveme odborníky i veřejnost

seniorivkrajich.mpsv.cz

facebook.com/seniorivkrajich

bit.ly/youtube_seniorivkrajich

Mirek Zámečník: Je radost potkávat čisté férové duše

Připravil jsem výstavu, která bude od října do května k vidění v malebném záměčku v Žihobcích, který je otevřený po celý rok. Fotografické toulky Šumavou a zamýšlení o světě a o životě, o hledání toho, co je nejdůležitější. Schválně, co je pro vás to nejdůležitější? Co dává vašemu životu největší smysl? Časem jsem dospěl k tomu, že pro mne je to jen si tak hezky tiše a prostě být a těšit se z darů kolem nás a sdílet je s těmi, kteří se mnou souznějí. Užívat si prosté vzácné chvíle či radostná setkání, obyčejné neobyčejné věci, z nichž se skládá náš život, naše životy.

Potkávat takové
pozoruhodné
bytosti je radost,
mít je za přátele
je dar.

Setkání první: paní správcová

Byli jsme v Krkonoších v Úpě nedaleko Pomezních bud. Je tam zotavovna naší nemocnice. Hezká, prostá, příjemná, kolem lesy. Stará se o ni skvělá paní správcová, nemocnice ani neví, jaký v ní má poklad. Jak o vše pečuje nadstandardně a s láskou. Neměla třeba zrovinka kuchaře, tak nám večer vařila sama. Když tam někdo lamentoval nad cenami v obchodech, tak se rozčílila a vysvětlila, že ona má stále stejný rozpočet na snídaně i večeře a vejde se. Že to jde. A bylo to výborné, co vařila, a bylo toho dost. Taková ta

skvělá moudrá žena, která má nadhled, je poctivá a cítí, co je fér a kde se má sama angažovat a kde už ne.

Postupně jsme zjišťovali, kolik třeba sama ze svého investuje do žrádla pro kočky bezdomovkyně (není to z rozpočtu kuchyně), koho potřebného podporuje a co vše cenného ještě jen tak samozřejmě dělá. Když jsme ji chválili, vzpomenu na svého dávného učitele z hotelové školy, který studentům říkával, aby si pamatovali, že budou pracovat ve službách, a to je od slova sloužit. A ona to vnímá jako posloužit pro radost.

Tak třeba – do rekreačky přijel staříček pán s paní, kdysi také pracovali v nemocnici. Pánovi je už 92 let. Jak říká, hlavu má čilou, ale nohy už neslouží. A jeho paní to má naopak. Přijeli autem, řídil on, povzdchl si, že mu tam cestou svítila kdeká kontrolka. Když to paní správcová viděla, vyděsila se a hned zavolala známého automechanika. Ten přijel a vyděsil se ještě víc, co všechno nefunguje, a auto odtáhl k sobě do dílny. Za dva dny bylo za levný peníz opraveno. A paní správcová jen pravila, že má toho pána ráda a přeci by nemohl s tímhle jezdit, aby někomu neublížil.

V listopadu, když mají zavřeno, jezdí za kamarádkou na Kanáry. Svěřila se nám, že pravidelně sází sportku a že má touhu, aby vyhrála nějaký ten milion a pronajala si tam hotel a letadlo a vzala k moři české důchodce. Je jí líto, že jsou tam většinou jen ti němečtí.

Setkání druhé: paní učitelka

V Úpě jsme se potkali s jednou naší krkonošskou kamarádkou. Známe se tuze dlouho. S nadšením a velkým nasazením učila mnoho let na prestižnější škole a překonávala řadu nehezkých trablů, ale pak už to nešlo dál, musela všeho nechat a odejít mimo školství. Po čase se vrátila, ale do menší venkovské školy a učí jen fyziku a matiku. Bylo krásné poslouchat, jak ji učení opět baví, jak jde ráno radostně do školy, jaké tam má skvělé děti, jak je chválí a jak nadšeně hovoří o mladé generaci i o jejich rodičích. Je to učitelka s nadhledem a citem.

Třeba klukovi, který bude zedníkem, neodpustí v matici to, co bude nutně potřebovat, ale netrápí ho s ničím dalším, složitějším. Těm, co jdou na střední školu, se věnuje tuze moc a až do přijímaček. S dětmi si průběžně dělávají pravidelná neformální povídání o životě. Říkají tomu „ka-fíčko“. Myslím, že ji děti milují. Má jim co dát a dává. Krásná duše. Byla radost slyšet vyprávět nadšenou paní učitelku, která chválí skvělé děti i rodiče, má radost z práce i ze života a hezky jí svítí oči a ráda říká, že je šťastná.

Setkání třetí: pan a paní výpravčí a jeden sochař-amatér

A přidám ještě jedno prázdninové setkání, a to s přítelem, filozofem, spisovatelem, básníkem, srandistou, skvělým člověkem a výpravčím v jedné osobě. Přinesl mi své nové Pohádky ze

šumavských lokálek, které mi udělaly radost. A až je rozešlu, udělají radost zase o kousek dál.

Vyprávěl mi o kolegyni výpravčí. Když jí před časem modernizovali stanici, instalovali všude návštěvidla, takže vlaky teď vypravuje již jen rozsvícením zelené na odjezd, už nechodí s červenou čepicí a plácačkou. Prostě jí sebrali červenou čepici! A tak si na protest nabarvila dlouhé vlasy v té výrazné červené přednostenské barvě! Přítel si teď povšiml, že při příjezdu do Vimperku (pod hradbami, pod skalami nad Volyňkou) je vysochaná svérázná víla, která má nyní nově také fest červené vlasy. A tak ji chtěl po mně nafotit, aby mohl obrázky poslat zmíněné kolegyni i s patřičným povídáním.

Zašli jsme tam. Socha je za plotem, tak potřeboval lepší foťák s delším ohniskem na přiblížení, což jeho mobil nemá. Ale nakonec to nebylo ani třeba. Byl tam totiž zrovinka pan domácí, autor té sochy, zahrádkář. A měl radost, že se zajímáme o jeho umění. Tak jsme vše nafotili a ještě k tomu jednoho poustevníka, který přebývá o kus dál ve skalách. A pak se ten milý pán rozpovídal o svém zamýšleném projektu. Kdysi tudy totiž vedla Zlatá stezka, a tak má na své kůlnochajdě její vlahku a připravuje se na veledílo: vytvoří tady řadu soumarů a obchodníků, co po ní půjdou se solí z Bavor k Vimperku. Hezký projekt na důchod, což?! A kdo si hraje a tvoří, tak nezlobí a nebrblá a nevypráví o nemocech a o zlém stavu světa a nešíří kolem sebe hlouposti a špatné nálady či pesimismus. Naopak, nabízí tvořivou radost a inspiraci...

* * *

Do mysli mi vstupují další přátelé, kamarádi, známí a s nimi jejich příběhy. Co mají všechny společného? Inu, pro mne hluboké a opravdové poznání smyslu života plně a cele žitého. To, o čem mnozí zasvěceně, a někdy i žel planě, filozofují, co někteří v kurzech nabízejí, tito všichni se samozřejmě s láskou žijí, aniž by se tím zabývali, aniž by to zdůrazňovali, aniž by o tom mluvili. Potkávat takové pozoruhodné bytosti je radost, mít je za přátele je dar. Dar největší. Je fajn si být vzájemně darem (ale ne „dárečkem“, jak se tak někdy říká). Ale i z „dárečku“ může být dar!

Text a foto: Mirek Zámečník

Svérázná socha rusovlasé víly pod skalami nad Volyňkou u Vimperka

Kdo si hraje
a tvoří, tak
nezlobí a nebrblá
a nevypráví
o nemocech
a o zlém
stavu světa.
Naopak, nabízí
tvořivou radost
a inspiraci...

Miroslav Zámečník STROMY A MY

Lehnout si pod stromy,
hledět do jejich korun
a vidět v nich
nekonečný
a živý
vesmír.

Nejen v noci,
kdy jejich korunami
prosvítají hvězdy,
ale i za dne.

Proplétání větví,
prolínání barev listů,
zdánlivý chaos tvarů a barev,
nádherný svobodný přírodní řád.

Toulky Šumavou od jeseně do vesny

Muzeum Lamberská stezka Žihobce,
zámek, Žihobce 9

15. 10. 2022 až 31. 5. 2023

zahájení 15. 10. 2022 v 15 hodin

www.zihobce.eu

www.obrazkyproduci.cz

 centropen®

DecoR Pen

kreativní akrylová fixa na všechny běžné materiály

WWW.CENTROPEN.CZ

ČESKÝ VÝROBEK

Zábavní park

okořeňte si školní výlet dávkou adrenalinu

Už jste slyšeli o místě, kde se zrychluje TEP, dobrodružství číhá na každém rohu a o zábavu je postaráno? Takové místo najdete ve středních Čechách nedaleko slapské přehrady. V TEPfactoru na vás čeká 25 originálních úkolů, které prověří vašeho týmového ducha, zápal pro hru a smysl pro spolupráci. Ačkoliv úkoly byly inspirovány slavnou pevností Boyard, nenajdete zde ani hady ani pavouky. Úkoly jsou zaměřené na logiku, trpělivost a zručnost a plní je vždy celý tým. Bez vzájemné spolupráce a podpory je nemůžete splnit. Pokud budete jako jedno tělo a duše, splníte všechny úkoly a posbíráte všechny indicie, čeká vás na konci cesty poklad. Dobudete i vy poklad TEPfactoru?

V TEPfactoru věříme, že i cesta je cílem, a proto není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Jde především o zábavu s kamarády a o zážitek, který si odnesete.

Pokud jste z daleka, můžete se ubytovat ve stylových plážových bungalovech. Více informací najdete na www.tepfactor.cz

Hrdí partneři
celostátního projektu

INFOCENTRUM MODERNÍ ŠKOLY

Informujte žáky během minuty. Pozvánky, aktuality, kroužky, mimořádné události. Vše přehledně a rychle.

Vkládejte do panelu jakékoliv soubory. Obrázky, videa, dokumenty nebo webové stránky.

Zobrazujte na panelu rozvrhy hodin, suplování a jídelníčky. ÁMOS je propojen se školními systémy Bakaláři, Škola on-line, edookit, Strava, e-Jídelníček, eStrava, iCanteen a dalšími.

PRO SNADNOU
ŠKOLNÍ
KOMUNIKACI

www.amosvision.cz

AMOS
vision

TEPfactor prověřil, že dokážeme držet při sobě

Za první místo v kategorii starších žáků 8. ročníku projektu Srdce s láskou darované získali všichni zapojení (81 žáků ze 7. C, 9. A a 9. B ze ZŠ Litvínovské v Praze 9) spoustu věcných darů. Byl mezi nimi i voucher pro každého z nás od TEPfactoru na adrenalinový zážitek – hru Boyard. Protože devátáci končili v letošním červnu povinnou školní docházku, bylo nutné, aby si vybrali tuto odměnu v podobě výletu, dokud jsou všichni spolu. V TEPfactoru nám přálo štěstí, měli pro nás ještě dva volné termíny. Jeden z nich jsme rezervovali pro 9. A a druhý pro 9. B. Kolektiv 7. C si vybere svůj voucher v dalším školním roce.

Hra Boyard je zaměřena na týmovou spolupráci, hráči v ní plní celkem pětadvacet úkolů. Pro všechny to byl neuvěřitelný zážitek, a i když nestihli v časovém limitu splnit každý úkol, perfektně si to užili. „Překvapilo mě, jak jsme jako skupinka drželi při sobě a pomáhali si, přestože jako třída jsme nebyli až tak dobrý kolektiv a nedokázali jsme se moc na ničem domluvit,“ řekl jeden člen týmu z 9. A.

Návštěva TEPfactoru byla milým zpříjemněním konce školního roku. Po tříhodinovém běhání, cvičení a luštění všelijakých hlavolamů jsme si dopřáli trochu odpočinku a koupili si ledovou tříšť a párek v rohlíku. Pak jsme se sbalili a z Chotilska vyrazili unaveně, ale šťastně domů.

Moc a moc děkujeme všem organizátorům a partnerům Srdce s láskou darovaného za tolik nádherných zážitků.

Hana Štěpánková, vedoucí projektů

Emma Blahová, 9. A

*Foto: Šimon Kokoška, třídní učitel 9. B
ZŠ Litvínovská, Praha 9*

Jana Chmelařová:

Je mi ctí být u dalšího ročníku Srdce s láskou darovaného

Řekla bych, že radost a láska je to, co nás v této době drží nad vodou. A že všechny projevy podpory a sounáležitosti mají obrovskou hodnotu. Proto jsem ráda, že se organizátorům Srdce s láskou darovaného podařilo sebrat všechnu sílu a odvalu a jdou do dalšího ročníku. Za sebe je v tom určitě nenechám a ráda nový, 9. ročník tohoto prestižního celostátního a dnes už i mezinárodního projektu podpořím. I pro mne je obrovskou motivací. Spojuje totiž lidi a vytváří spoustu pozitivní energie, krásných zážitků i vzpomínek.

Srdcaři, těším se, že vás na jaře 2023 znovu ve sněmovně uvidím a společně si užijeme slavnostní finále.

Vaše Jana Chmelařová

^
Jana Chmelařová s jedním z vítězných týmů na slavnostním setkání účastníků 8. ročníku Srdce s láskou darovaného v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR v červnu 2022

Hrdí partneři
celostátního projektu

AUTORSKÉ ŠPERKY,

VE KTERÝCH
NESPLYNETE S DAVEM

NOTASHEEP

www.notasheep.cz

Ořezávání výdajů bolí, ale i zoceluje

V roce 1995 vyhlásilo UNESCO osmé září za Mezinárodní den gramotnosti. To inspirovalo společnost Partners, která jej od roku 2011 v rámci svého dlouhodobého vzdělávacího programu označuje i jako Den finanční gramotnosti. Pro ten letošní si v srpnu nechala vypracovat průzkum mezi dospělými občany Česka. O komentář k vybraným výsledkům jsme požádali zkušeného finančního poradce skupiny Partners Ing. Jaroslava Galla.

Podle nedávného průzkumu, realizovaného agenturou MindBridge pro finanční skupinu Partners, většina Čechů (86 %) vnímá současnou hospodářskou situaci ČR jako horší než před dvanácti měsíci. Za hlavní problém považují růst cen energií a potravin. Až 79 procent lidí požaduje po vládě zajištění dotací na elektřinu a plyn. Jak vnímáte růst cen vy a jaký očekáváte budoucí vývoj?

Pro vládu ČR i Evropskou unii je současná energetická situace vysoce prioritní problém, protože hrozí kolaps firem, zvýšená nezaměstnanost a část populace by se mohla dostat do těžkých ekonomických potíží. Když z průzkumu víme, že více než 40 procent obyvatel nemělo finanční rezervu na déle než dva měsíce již letos v srpnu, pak pokud by opravdu došlo k dlouhodobějšímu navýšení cen energií a vláda nekonala, hrozí větší množství bankrotů rodin a firem. Proto věřím, že naše vláda i zástupci EU budou akční a přijdou se smysluplným plánem.

Inflace neboli ztráty hodnoty peněz se podle průzkumu agentury Median pro Český rozhlas již v prosinci minulého roku obávalo 90 procent Čechů. Znamý investiční guru Warren Buffett nám pro inflační období mimo jiné radí investovat do sebe – svých dovedností a vzdělání. Říká tedy to samé, co starý dobrý selský rozum: kvalitní učitel, lékař nebo řemeslník se užívá vždycky.

V letech 2020 a 2021 dokázalo 73 procent lidí s měsíčním příjmem vyjít tak, že mohli vytvářet i úspory. V roce 2022 je jich už pouze 65 procent. Ve zlepšení své finanční situace

lidé nyní nevěří. Jaké strategie zvládání ekonomické krize doporučujete svým klientům?

Říkat někomu, kdo je v nouzi, že je „pozdě bycha honit“ a že si měl tvořit rezervu pro nečekané situace, by asi k ničemu dobrému nevedlo. S mými klienty finanční rezervu cíleně vytváříme dlouhé roky a 10 až 30 procent příjmu pravidelně odkládáme stranou. Díky tomu je současná situace nezasáhne tak výrazně. Lidem, kteří rezervu nemají, nezbývá nic jiného nežli nastolit režim „krizový manažer“. To znamená, že hlava rodiny svolá rodinný sněm, obeznámí ostatní členy domácnosti se situací a pak mohou hlasovat, o co konkrétně své výdaje sníží.

Ořezávání výdajů bude bolet, snížení životního standardu nebude příjemné, ale každá podobná situace nás může nakonec zocelit a zlepšit naše ekonomické povědomí. Můžeme se naučit, jak s rodinným rozpočtem lépe dlouhodobě hospodařit. Začneme plánovat na delší období, minimálně na jeden rok. Uvědomíme si, jaké jednorázové náklady určitě přijdou: pojištění nemovitosti a auta, nedoplatek energií, škola v přírodě, servis auta, výměna pneumatik a podobně. To vše sto procentně přijde, jen u některých výdajů nevíme přesné datum, kdy je budeme muset uhradit. Do některých domácností se nejspíš vrátí obálková metoda hospodaření s penězi. Je to osvědčené a spolehlivé.

*Za rozhovor děkuje Martina Hošková
Foto: archiv Partners
www.partners.cz*

^

Jaroslav Gall,
finanční poradce skupiny Partners,
v oboru od roku 2009

Vzdělávací projekt Den finanční gramotnosti spustila Partners finanční skupina v září roku 2011 jako reakci na nízkou finanční vzdělanost v Česku. Proškolení lektori DFG navštěvují bezplatně žáky a studenty škol a formou odpovídajících jejich věku jim vysvětlují základní pravidla zdravého hospodaření a upozorňují je na možná rizika světa peněz.

Praktické rady, testy finanční gramotnosti a další informace lze najít na webu denfinancnigramotnosti.cz, kde si můžete také domluvit přednášku lektora.

www.partners.cz

Hledáme další srdcaře. Připojte se k nám?

Srdce s láskou darované je také na Facebooku!

www.srdceslaskou.cz

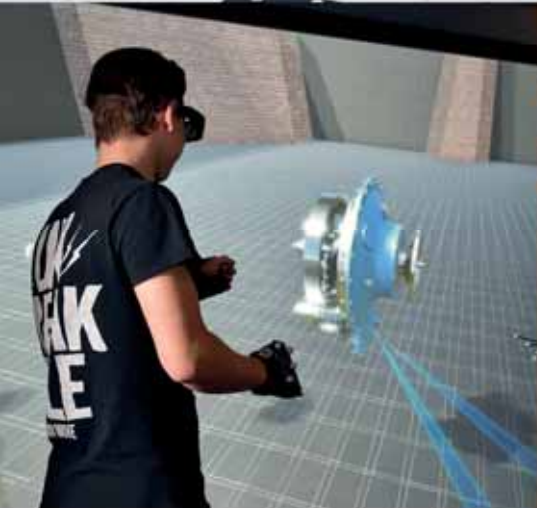

Srdce
s láskou darované

MODERNÍ ZPŮSOBY VÝUKY

- INTERAKTIVITA A ZAPOJENÍ ŽÁKŮ
- ROBOTIKA A POLYTECHNIKA
- 3D A VIRTUÁLNÍ REALITA
- VÝUKA JAZYKŮ
- PŘÍRODNÍ VĚDY

AV MEDIA
SYSTEMS

skoly@avmedia.cz
www.avmedia.cz

TO PRAVÉ MÍSTO, KDE ŽIJÍ NEJEN KNIHY

Největší výběr
knih k okamžitému
odběru

Papírnictví,
školní potřeby
a kreativa

Hry, dárky
a spousta dalšího